1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. **N°. 25.**

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt **op Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen ƒ 1.60, buiten Assen franco per post ƒ 1,75.

WOENSDAG 29 MAART.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Bij deze Courant wordt een BIJVOEGSEL gratis uitgegeven.

DE COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie *Drenthe* brengt bij dezen ter kennis van de belanghebbenden, dat voor het saisoen van de jagt en visscherij, ingaande den eersten Julij, van af den 3 April aanstaande de blanco verzoekschriften ter bekoming van acten ter uitoefening der jagt en visscherij of van kostelooze vergunningen voor laatstgemelde, overeenkomstig de wet van 6 Maart 1852 (Staatsblad no. 47) ter Gemeentelijke Secretarie kosteloos verkrijgbaar zullen zijn, met uitnoodiging, om het ingevuld en onderteekend verzoekschrift vóór den 22 April daaraanvolgende bij den Burgemeester der gemeente hunner woonplaats in te dienen, ten einde in het ontvangen der verlangde permissien geene vertraging te ondervinden.

Assen, 27 Maart 1854.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

DE COMISSARIS DES KONINGS in de Provincie *Drenthe*, herinnert alle houders van pretentien zoo ten laste van de Departementen van Algemeen Bestuur als van het Bestuur dezer Provincie, dat krachtens de wet van 8 November 1815 (Staatsblad no. 51) de tijd tot het indienen hunner rekeningen, memorien en declaratien over den jare 1853 aan de betrokkene administratien, Collegien, autoriteiten of ambtenaren, door wie de orders tot het doen van leverantien als anderzints gegeven zijn, met den laatsten Junij aanstaande finaal zal zijn verstreken, na welken dag geene dier stukken meer zullen kunnen worden aangenomen.

ASSEN den 25 Maart 1854.

De Commissaris des Konings voornoemd,
DE VOS VAN STEENWIJK.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente *Assen* noodigen diegene, welke alnog eenige vordering ten laste der Stedelijke kas over het jaar 1853 mogten hebben, uit, om hunne rekeningen, zoodra mogelijk, ter secretarie in te leveren.

Geschiedende deze kennisgeving ter voldoening aan art. 228 der gemeente-wet van 29 Junij 1851 (Staatsblad no. 85), krachtens hetwelk iedere vordering ten laste der gemeente, waarvan de rekening niet mogt inkomen den 30 Junij 1854, zal zijn verjaard.

Assen, den 16 Februarij 1854,

De Burgemeester H. J. OOSTING.
De Secretaris KIJMMELL.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente *Assen*, doen te weten, ten vervolge op de reeds gedane bekendmaking van de vaststelling enz., dat bij de herziening der lijsten van de kiezers in deze gemeente zijn geschrapt.

a. van die der Staten Generaal en der Provinciale Staten:
1 wegens overlijden
Mr. *Gustaaf Willem van der Feltz*;
2 als de gevorderde aanslag niet meer betalende,
Gerrit Haak, Philippus Jozephus van der Laan, Hermannus Harenberg, Jan Lukas Schenkel, Hendrikus Schenkel, Hendrik Spier en *Hendrik Bernardus Kremer*;
3 wegens vertrek uit de gemeente,
Hartog van Meekren en *Andreas Ignatius Schaepman.*
b. van die der leden van den gemeente-raad;
1 wegens overlijden,
Mr. *Gustaaf Willem van der Feltz*;
2 als den gevorderden aanslag niet meer betalende,
Hermannus Harenberg, Adrianus de Geus Gz., Hendrik Dooren, Jan Schuil en *Gerrit Scholten* en
3 wegens vertrek uit de gemeente.
Hartog van Meekren, Andreas Ignatius Schaepman en *Engel Breitsma.*

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Burgemeester H. J. OOSTING.
De Secretaris KIJMMELL.

Welke is tegenwoordig de verkieslijkste wijze van geldbelegging?

Deze vraag is zeker niet zonder belang in de tegenwoordige tijden.

Men kan zijn geld op rente zetten hetzij door aankoop van Staats-schuldbrieven, hetzij door hetzelve ter leen te geven, tegen of zonder hypotheek, aan particulieren of vereenigingen van particulieren.

Wil men niet speculeren en zich aan een mogelijk groot verlies, tegen erlanging eener mogelijk groote winst, blootstellen, maar wil men zijn geld eenigzints secuur beleggen, wij gelooven, dat men thans geene Staats-schuldbrieven moet aankoopen. Een oorlog is op het punt van uit te barsten, die geweldig dreigt te worden, waarin welligt geheel Europa zal worden betrokken en waarvan het mogelijk gevolg kan zijn, dat de staatkundige verdeeling van dit werelddeel en misschien van een gedeelte van Azie en Afrika veranderd wordt; welligt verdwijnen geheele Rijken van de kaart en staan er andere op. Dit gevolg is thans nog wel niet te voorzien, maar, wanneer eenmaal de oorlogsfurie losgelaten is, en misschien de woelende elementen van 1848, juist door eenen algemeenen oorlog weder uit hunne schijnbare rust opgewekt, de bestaande verwarring komen vermeerderen, dan kan men vooraf niet bepalen, wat staan zal blijven of ter neergeworpen zal worden. De Rijken, waarvan men schuldbrieven in handen heeft, konden dan wel eens ophouden te bestaan *of misschien zoodanig verzwakken, dat zij hunne schuldbrieven niet meer kunnen betalen.*

Maar zal men dan zijn geld aan particulieren of vereenigingen, die soliede zijn, of anders tegen voldoende zekerheid uitzetten?

Dit, gelooven wij, is wel zekerder middel, om zijn geld vruchten te doen dragen, zonder het kapitaal in gevaar te brengen, maar door deze wijze van handelen, vermindert men zijn kapitaal.

De productie van goud is in de laatste jaren zoo toegenomen en zal nog in de eerstvolgende jaren zoo toenemen, dat meer dan waarschijnlijk, wanneer er nog 15 jaren zijn verstreken, in de alsdan verloopene laatste 20 jaren er zoo veel goud in den handel zal zijn gebragt, als van af de ontdekking van Amerika tot aan de ontdekking van goud in Californie. In dit groote tijdvak is de waarde der edele metalen meer dan de helft verminderd; hoewel men nu misschien in het korte tijdsbestek van af de ontdekking van goud in Californie tot over 15 jaren niet eene dusdanige daling van meer dan de helft heeft te verwachten, kan het toch niet uitblijven, of deze daling moet aanmerkelijk zijn, en het zoude ons niets verwonderen, wanneer dezelve $^1/_5$ ja zelfs $^1/_4$ bedroeg. Men heeft b. v. vijf jaren geleden ƒ 1000-„ op rente gedaan, en vraagt deze som over 15 jaren terug; men zal dan ook ƒ 1000-„ terugkrijgen, maar, door de vermindering van de waarde van het geld, zal men voor deze som slechts $^3/_4$ of $^4/_5$ kunnen koopen van hetgeen men daarvoor 20 jaren geleden kon erlangen.

Reeds thans doet zich dit verschijnsel bij de landelijke eigendommen voor, Allerwege merkt men daarvan eene verhooging van prijs op, en nu en dan treft men daarvan opgaven aan in de dagbladen, die verbazing verwekken. Moet men reeds nu niet vrij wat meer geld besteden voor een stuk land, dan voor vijf à tien jaren? Dat is gedeeltelijk het gevolg daarvan, dat de menschen geen zekerder wijze van geldbelegging weten, dan aankoop van grondeigendommen, en velen, vooral de landlieden, bij voorkeur, daarvoor hun geld besteden, maar voor het grootste deel daarvan, dat de prijzen der landbouw-producten zoo aanzienlijk zijn gerezen; deze rijzing nu, die reeds sedert eenige jaren is opgemerkt, is niet bloot het gevolg van de gedeeltelijke mislukking van den oogst van het vorige jaar, maar naar ons inzien, gelijk wij bij eene vroegere gelegenheid ook reeds aantoonden, voor het grootste deel veroorzaakt door de daling van de waarde van het geld. Wij hebben hiertegen hooren aanvoeren, dat, wanneer onze zienswijze juist was, niet alleen de levensmiddelen, maar alle behoeften, als kleederen, brandstof etc. in prijs moesten stijgen; maar hieromtrent merken wij aan, dat de prijs der levensmiddelen veel minder dan van andere behoeften door de concurrentie bepaald wordt; levensmiddelen zijn er op aarde nog niet zooveel als er noodig zijn, of liever, waren er meer levensmiddelen, velen zouden meer en beter eten dan ze nu doen; doch kleeding, brandstof etc. zijn er meer in voorraad dan er direct noodig zijn; die dus deze behoeften het goedkoopst kan leveren, raakt ze kwijt, terwijl een ander, die daarmede iets duurder is, daarmede blijft zitten. Geen koopman of fabrikant zal er daarom ligt toe overgaan, om de prijs zijner waren te verhoogen. Zie b. v. in Engeland. De fabriek-arbeiders vragen hooger loon, en zij moeten, bij den tegenwoordigen prijs der levensmiddelen, ook volstrekt verhooging hebben, maar de fabrikanten kunnen geen hooger loon geven, tenzij zij den prijs van het fabrikaat verhoogen, en dit durven ze, bij de overgroote concurrentie, die overal heerscht, niet doen.

Maar komen wij tot ons onderwerp terug.

Dat men tegenwoordig meer penningen dan vroeger voor landelijke eigendommen moet besteden, is nog alleen geen bewijs, dat de innerlijke waarde dezer eigendommen is verhoogd, maar veeleer, dat het geld in waarde is verminderd.

Wil men nu de waarde van zijn kapitaal niet gaande weg en buiten zijn toedoen zien verminderen, men doe het niet op rente uit.

Maar wat dan? Zal men het in de secretaire of het kabinet laten liggen?

Ook dit niet. Indien men zijn kapitaal zeker beleggen, en voor waarde-vermindering behoeden wil, men koope grondeigendom.

In het algemeen is grondeigendom van alle bezittingen het minst aan waarde-vermindering onderhevig; de grond is de bron, die den mensch voeden, kleeden en van al hetgeen hij verder voor zijn stoffelijk aanwezen noodig heeft, moet voorzien; de mensch kan den grond niet ontberen, en deze zal dus altijd zijne waarde behouden; de grond *moet* zelfs, ook in betrekking tot andere bezittingen in waarde toenemen, omdat het aantal menschen jaarlijks toenemende is, en deze grond behoeven, om er hunne woning op te vestigen, en grond waarop zij zelve of anderen voor hen verbouwen of teelen, wat voor hunne levensbehoeften noodig is.

Met den grond heeft dus het omgekeerde, hoewel bijlang niet in zulk eene mate, plaats, wat met het geld geschiedt; het laatste zal binnen kort eene aanzienlijke waarde-vermindering ondergaan, de grond behoudt zijne waarde niet alleen, maar ondergaat eene langzame waarde-verhooging.

Raadt gij dus in alle gevallen aankoop van grondeigendom als de beste wijze van geldbelegging aan?

Ja voor dengene, die voor alles er op gesteld is, om zijn geld *zeker* te beleggen en zijn kapitaal niet in *waarde* wil zien verminderen, doch *niet* voor dengene, die de meeste vruchten van zijn kapitaal wil trekken. Het is toch bekend, dat grondeigendommen zeer weinig rente geven. In Drenthe b. v. kan men van zoodanige eigendommen op geene hoogere inkomsten dan op 2 percent rekenen, ja wij kennen boerenplaatsen, waarvan naauwelijks $1^1/_2$ of 1 percent genoten wordt, terwijl heidevelden nog minder geven.

Het is nu zeer mogelijk, dat men door zoodanige lage rente meer nadeel lijdt, dan wanneer men zijn kapitaal tegen behoorlijke rente, op eene secure wijze, op interest geeft. B. v. Iemand doet ƒ 1000-„ gedurende 20 jaren tegen 4 percent uit, zoo zal hij in deze jaren ƒ 800-„ rente ontvangen; daarentegen zal hij kunnen rekenen, dat na verloop dier 20 jaren zijn kapitaal slechts ƒ 800-„ meer waard is. Een ander koopt voor ƒ 1000-„ een stuk land, waarvan hij, na aftrek der grondlasten etc. etc., jaarlijks 2 percent of ƒ 20-„ zuiver revenu heeft. Na verloop van 20 jaren heeft hij het kapitaal van ƒ 1000-„ nog, doch hij heeft slechts ƒ 400-„ inkomsten gehad; hij zou dus ƒ 200-„ verloren hebben, behalve de verhooging der innerlijke waarde van den grond.

De slotsom onzer beschouwingen is, dat, wil men zijn kapitaal niet zien verminderen, men grondeigendom moet koopen, en verlangt men de meeste rente van zijn kapitaal, men hetzelve op rente moet uitdoen, waartegen men zich aan waardevermindering blootstelt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

27 MAART.

De achter elkander medegedeelde officiële vertrouwelijke documenten, een overzigt gevende van de onderhandelingen in der tijd tusschen Engeland en Rusland gevoerd, en wel naar aanleiding van des Czaars meening over Turkije's spoedigen val, — documenten, die moeten bewijzen hoe *onopregt* de Russische Keizer tegen Engeland te werk ging, terwijl die Monarch, juist door die correspondentie, het tegendeel meende te *kunnen*, maar niet te *willen* bewijzen, zijn nu gevolgd door eene verklaring van de Fransche Regering, luidende, dat ook zij, van het Russisch Bestuur meer of min gelijksoortige voorstellen ontving! Dit maakt de diplomatieke kwestie nog ingewikkelder en romantischer. Rusland en Engeland spreken te zamen over eene verdeeling van Turkije, en eerstgenoemde Mogendheid laat Oostenrijk er buiten, wijl dat hetzelfde belang had, spreekt van Pruissen niet en schuift Frankrijk, voorbedacht, ter zijde. Zoo meende Engeland! Maar nu komt Napoleon en zegt: „ook ik ontving van den Czaar propositien van dien aard!" Straks zijn Oostenrijk en Pruissen ook nog te wachten met zulke geheimen, en dan is de Oostersche kwestie, onbegrijpelijk als ze reeds was, eene volmaakte verwarring!

Die aanhoudt wint! Namik-Pacha, Turkije's bekwaamste financier, die, 't is reeds maanden geleden, te Londen en Parijs kwam, om eene Turksche leening te sluiten, nergens gehoor en overal gesloten beursen vond, is eindelijk geslaagd. De leening, groot ongeveer 25 millioen gulden, is volteekend door Rotschild te Londen, tegen eene rente van 6 pCt. en aflosbaar in 15 jaren. De jood der Koningen en ook nu des Sultans, heeft thans minder gevaar gezien, om Turkije's crediteur te worden, nu de roodrokken een kampement bij Constantinopel betrekken, de Zwarte zee beheerschen en in de Oostzee de eerste viool spelen. Hij zal, in Engeland zelf, nog wel eenige zekerheid meer hebben verkregen nopens de intrest-betaling en geregelde schulddelging, dan Abdul Medjid kon geven, trouwens deze is thans, bij overvloed van hulp, geheel krachteloos tot eenig zelfstandig werk. Wie weet hoe spoedig hij den grooten Profeet bidt: „ach, verlos mij van mijne goede beste vrienden!"

Volgens een telegrafische depêche te Berlijn uit Petersburg ontvangen, weigerde de Czaar op het *ultimatum* of liever op de *sommatie* der Westelijke Mogendheden te antwoorden.

Men geloofde ook vrij algemeen, dat de Czaar die weigering zou doen, trouwens, welk antwoord zou hij ook wel kunnen geven op zoodanig dwangbevel?

Naar allen schijn alzoo, is de pen op non-activiteit geplaatst en zal *geweer* en *kanon* de Oostersche kwestie verder in behandeling nemen.

Mag men Fransche dagbladen gelooven, dan zal het oorlogs-drama worden begonnen in het Oosten, althans *le Pays* heeft een brief, waarin wordt gemeld, dat een Engelsch stoom-fregat en eene Fransche stoom-corvet op den 11 Maart jl. bevel ontvingen, om met geweld een beletsel weg te nemen, dat de koopvaardij-schepen de vrije vaart op den Donau versperde. Die daad zelf, zou, als hij werd volvoerd, van weinig beteekenis zijn, maar, zoo als wij dikwijls zeiden: het eerste kanon-schot tusschen het Westen en Noorden kan groote gevolgen hebben, en daarom verdient het bevel aan de beide schepen gegeven, bijzondere aandacht.

Of *le Pays*, die uitmunt door onnaauwkeurigheid, nu goed ingelicht is, zal weldra blijken.

De *Patrie* houdt vol, dat er van den Donau niets belangrijks is te wachten, voor 5 of 6 April, en wel omdat de grond en de weersgesteldheid geene krijgs-operatien toelaten.

Volgens den *Constitutionel* schreef men uit Constantinopel, 13 Maart, dat er tusschen Frankrijk, Engeland en Turkije eene overeenkomst is geteekend, volgens welke de Ottomannische Porte zich verbindt, om de geällieerde hulptroepen te *approviandeeren* en — geen vrede te sluiten zonder de goedvinding der verbondene Mogendheden.

Ook verzekerde hetzelfde blad, dat de Christenen zullen teregt staan voor regtbanken, wier leden van verschillende geloofsbelijdenissen zijn, en zij dus op dezelfde wijze zullen worden behandeld als de Muzelmannen.

De *Siècle* voorspelt, dat de vijandelijkheden niet vóór 10 of 15 April zullen beginnen, en lieden, die het oorlogs-tooneel aan den Donau kennen, stellen dat tijdstip nog later, en verzekeren, dat het terrein vóór Mei geene ernstige krijgs-operatien gedoogt.

Ook de *Moniteur* spreekt zijn woord mede over de groote kwestie, en wel over den Griekschen opstand. Hij heeft brieven van Corfu, die behelzen, dat die opstand ten einde loopt en reeds meer dan 50 dorpen zich hebben onderworpen. Volgens andere berigten, gedagteekend 18 j.l., ontvangen over Triest, verneemt men, dat de Grieken totaal werden verslagen door de Turken. Die tijding is sedert bevestigd, noch tegengesproken. Integendeel — berigten te Parijs verspreid, zeggen, dat de opstand op verbazende wijze toeneemt. Onpartijdigen gelooven echter, dat de Grieksche opstand van geene ernstige beteekenis zal worden.

De Fransche Regering doet het mogelijke, om hare scheepsmagt met de Engelsche in de Oostzee te doen verschijnen en van dáár, dat op de werven de grootste drukte heerscht. Verder kan men met vrij groote zekerheid melden, dat de oprigting eener Keizerlijke garde spoedig haar beslag zal erlangen. Ook de garde der Keizerin, die 100 man telt, en hoofdzakelijk de dienst in de Tuillerien vervullen zal, moet weldra geformeerd zijn. Ieder garde erlangt eene soldij van 1200 francs, en 't geheele corps zal uit onderofficieren bestaan, die afzien van elke mededinging naar hoogeren rang.

In Frankrijk blijft Napoleon III in alles meester van het diplomatiek ja van het gezellig leven. De personen, die ongaarne op de Tuileriën verschijnen, ten einde niets onpleizierigs te hooren uit het *verleden* of zich niet te binden voor de toekomst, en die daarom gaarne de Salons bezochten van Prinses Lieven, wijl zij daar op eene soort van neutraal grondgebied verkeerden, zien zich thans van alle diplomatische Soirées beroofd, althans de receptiën bij de Graven Molé en Rothschild, die nog eenige vergoeding schonken voor de verlaten Salons van Prinses Lieven, zijn ook geëindigd. Dit geschiedde wel niet uit *dwang*, maar men vond het toch beter om maar geheel te zwijgen. De tong is in Frankrijk thans het gevaarlijkste instrument, want de man van het zwaard, die zich waarlijk niet schuldig maakt aan te veel praats, is onbarmhartig tegen eene snapachtige tong en eene woelige pen. Beiden hebben hem in der tijd op velerlei wijze beleedigd. Haar bloeitijd is er nu geweest. Napoleon III houdt van handelen en hij doet dit in de hoogte en in de laagte. Anderen kunnen zwijgen. — Dat geheel Europa leent en dat de schulden van bijna alle Rijken dagelijks grooter worden en dus de toekomst in dit opzigt niet vrolijk is, maakt de Fransche Natie niet bezorgd. Ook Rothschild wilde zijn naam ophonden in het teekenen op de negotiatie lijst van 250 millioen francs. Hij plaatste daarop het cijfer van 30 *millioen*! Er bestaat dus een *klinkende* vriendschap tusschen Napoleon, Keizer der Franschen, en Rothschild, Jood der Koningen. Dit geeft crediet voor hem die leent!

De leening is nog *niet* volteekend, maar dat zij volteekend *zal worden*, lijdt geen twijfel. Men zegt, dat uit Engeland 125 millioen francs, dus de helft, aangeboden, doch geweigerd is, om de leening haar nationaal karakter niet te ontnemen.

De Koning van Denemarken verkeert in eene zonderlinge positie. In weerwil van het votum van wantrouwen, door de beide Kamers der Wetgevende Magt aan het Ministerie gegeven — in weerwil van het bepaald verzoek der vertegenwoordiging, om het Ministerie te ontslaan, is de Koning *verpligt*, het aan 't roer van Staat te laten. En waarom? Er is in 't geheele Land niemand te vinden, die bij de tegenwoordige verwikkeling van zaken, eene portefeuille wil aannemen. Ongetwijfeld echter, zal het Ministerie „tegen wil en dank" de voorgenomene wijziging der Constitutie laten varen. De Koning heeft de zittingen der zoo vijandige Kamers gesloten tegen 24 dezer.

28 Maart.

De Sardinische Regering erlangde van de Wetgevende Magt, met 113 tegen 45 stemmen, volmagt om eene leening te contracteeren van ongeveer 16 millioen gulden.

Het blijkt hoe langer zoo meer, dat de Verhevene Porte zoo klein is geworden, dat zij *vrijwillig* alles moet toegeven wat van haar, *met het pistool op de borst*, wordt geëischt.

Maar daarom toch oorlog gevoerd!

Dat de Sultan echter geen vrede mag sluiten zonder de hooge goedkeuring der Westelijke Mogendheden, was zeer tegen den zin van het Weener kabinet. De Oostenrijksche gezant heeft zich dan ook daartegen zoo lang mogelijk verzet, maar die er 't meest door vernederd werd — de Sultan — moest er wel vrede meê hebben en wat zou dan Oostenrijks oppositie baten?

Overigens blijkt het, dat de Keizer van Oostenrijk alles deed wat mogelijk was, om den Czaar tot eenige toegevendheid te nopen, doch vergeefs! Deze begreep dat Engeland en Frankrijk den oorlog tot elken prijs wilden en elke toenadering dus eene vernedering van Rusland zou zijn. Dat Oostenrijk zoo met hart en ziel vrede-maker was, is geheel natuurlijk. Dat Rijk zit in de grootste verlegenheid. Met wie zal het gaan? Gevaar van alle kanten!

De Fransche bladen spreken er altijd van, dat Oostenrijk, in het uiterste oogenblik der beslissing met de Westelijke Mogendheden zal gaan, doch dit is meer een geloof dan eene wezenlijke overtuiging. Aannemelijker is het gerucht, dat er tusschen de Duitsche Mogendheden een of- en defensief verbond is gesloten, waarvan het ontwerp op 22 jl. van Weenen naar Berlijn is opgezonden. Eene *gewapende neutraliteit* is het lievelings-denkbeeld van Duitschland en gewis ook het verkieselijkste, maar de vraag is: zullen de Westelijke Mogendheden daarmede te vreden zijn. Als deze zeggen: die niet voor ons is — is tegen ons! Hoe dan?

Inmiddels wordt de Sultan, gedwee als hij is tegen het Westen, zeer voornaam tegen het Noorden. Hij zou nu bezig zijn — zoo zegt men — aan het opstellen van een *memorandum*, waarin hij den Russen beveelt, om nog vroeger dan den bepaalden tijd, de Donau-Vorstendommen te verlaten. Hij dacht er eens over na, hoe de Russen hem in der tijd slechts 2 maal 24 uur toestonden tot den afmarsch uit de Vorstendommen, en hij hen *zes weken* voor dezelfde ontruiming toestond. Daarom komt hij terug op zijne betoonde langmoedigheid en knibbelt van die zes weken eenige dagen af. Engeland en Frankrijk zien het met genoegen, dat de Sultan zoo hoogen toon voert tegen den Czaar, doch de schriftgeleerden zouden liever hooren, dat hun Gebieder ook wat zelfstandiger was tegen de vrienden, die geheel den meester spelen in de Turksche huishouding.

29 *Maart*. Wij vermelden nu de volgende berigten:

Het gewigtigste nieuws van den dag is het gerucht, dat in de Zwarte Zee tusschen eene afdeeling van de Russische vloot en eenige Engelsche en Fransche stoomfregatten, welke een Turksch convooi geleidden, een gevecht heeft plaats gehad. Dit gevecht zou bij Battoun zijn voorgevallen. Hetgeen aan dit gerucht eenige waarschijnlijkheid bijzet, is, dat den 13den te Konstantinopel weder een nieuw convooi met ammunitie voor de armee van Azie onder zeil zou gaan.

Het bevestigt zich, dat het tractaat van alliantie tusschen Engeland, Frankrijk en Turkije tot stand gekomen is. Onder de concessien aan de raja's (Christenen) verleend, behoort het regt, om vaste goederen in Turkije te mogen bezitten. Het verbod van uitvoer van granen uit de haven van Odessa, had eene duurte te Konstantinopel veroorzaakt, die echter tot geenerlei ongeregeldheden onder de bevolking aanleiding gaf. Men had de tijding ontvangen, dat eene sterke afdeeling van de Russische vloot van Sebastopol vertrokken was, om 10 à 12.000 man naar Redout-Kalé over te brengen.

Men meldt thans, dat de koerier, die met het ultimatissimum van Frankrijk en Engeland naar Petersburg is vertrokken, den 13 Maart aldaar is aangekomen en dadelijk zijne depêche heeft overhandigd; dat echter eerst den 19en door Graaf von Nesselrode aan den Britschen Consul werd te kennen gegeven, dat de Russische Regering op het ultimatissimum niets had te antwoorden. Hieruit volgt, dat de Czaar niet dadelijk een weigerend antwoord heeft gegeven, maar zich den bedenktijd van zes dagen heeft willen te nutte maken, om inmiddels zijne wapening voort te zetten, en ten anderen, dat alsnu de Westersche mogendheden van hunne zijde den oorlog zullen moeten verklaren.

Reeds zijn den 25 dezer 18 bodems, behoorende tot de Engelsch-Fransche vloot de Groote Belt gepasseerd; zes hunner bevonden zich des avonds in het gezigt van Kiel.

Ten gevolge van eene met de Vereenigde Staten gevoerde correspondentie, hebben deze zich verbonden om geene kaperbrieven uit te geven; zij kennen echter aan Frankrijk en Engeland het regt niet toe hunne schepen aan een onderzoek te onderwerpen.

Kroonstadt, alsmede de beide oevers van de Newa tot naar St. Petersburg, zijn zoo versterkt, dat men dezelve voor onneembaar houdt, in weerwil dat het vaarwater daar diep genoeg voor oorlogschepen is. Daarentegen zullen Helsingfors en Reval spoedig genomen kunnen zijn. In Reval heerscht een panische schrik onder de inwoners; velen verlaten deze stad met have en gezin; anderen zenden hunne vrouwen, kinderen en bezittingen naar het binnenland; het gelijkt op eene formele vlugt.

Volgens een Fransch blad heeft de admiraal Napier den 22sten order bekomen, om de vijandelijkheden aan te vangen, wanneer het saizoen zulks zal veroorloven.

Volgens te Weenen ontvangen berigten van het oorlogstooneel, trekken de Russen in drie kolonnes den Donau over. In de Vorstendommen worden de grootst mogelijke toebereidselen gemaakt zoowel tot aanval als tot verdediging van den kant der Russen en der Turken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GEN.

In de zitting van 24 werden na nog al uitvoerige discussien, op één na (de vereeniging der gemeenten Echteld en IJzendoorn) aangenomen al de ontwerpen tot vereeniging van gemeenten, wier getal kiezers geen 25 bedraagt: en ten andere, werd mede na eenige deliberatie, aangenomen het ontwerp betrekkelijk de regeling van het militair pensioen der militaire leden van het hoog militair geregtshof.

In dezelfde zitting zijn nog ingekomen twee kon. boodschappen 1o. tot verklaring van het algemeen nut van den aanleg van eenen spoorweg van de Belgische grenzen in de rigting van Rozendaal, naar het Hollandsche diep; en 2o. tot va stelling der raming van uitgaven wegens verstrekkingen voor het departement van oorlog, dienst 1854.

Naar men verneemt, is door Z. Exc. den Minister van Oorlog, namens Z. M. den Koning, de groote gouden medaille uitgeloofd aan den artillerie-officier, die vóór 1 Januarij 1856 de beste memorie over de raketten of congrevische vuurpijlen zal hebben ingediend.

— Onder Vlaardinger ambacht is eene koe van *vijf* kalveren verlost, allen welgeschapen. Dezelfde koe bragt, ongeveer een jaar geleden, *vier* kalveren ter wereld.

— De longziekte onder het vee heerscht in de omstreken van Werkendam in eenen hevigen graad, en op sommige stallen is zij zelfs zeer kwaadaardig.

— Naar men verneemt, heeft Z. M. de Koning aan den heer *van Dam van Isselt*, voorzitter der commissie tot oprigting van het standbeeld voor Z. M. *Willem II*, het kommandeurskruis der orde van de Eikenkroon, met de star, geschonken.

— Z. M. heeft bij besluit van 25 Nov. goedgevonden bewilliging te verleenen tot het oprigten der *Nederl. Verzekerings-Maats. voor geneeskund. behandeling*, op den voet, als bij het overgelegd ontwerp der acte van oprigting bepaald is.

— Onze gezant te Parijs, de heer *van Lightenvelt*, is namens den Paus begiftigd met het Grootkruis der orde van den H. Gregorius, uit erkentenis voor de in kerkelijke zaken bewezene diensten.

— De Groothandelaren in papier hier te lande hebben zich, even als de papierfabrikanten, met een adres tot de Tweede Kamer der Staten-Generaal gewend om te verzoeken, dat de uitvoer van lompen niet moge worden onderworpen aan een zoo laag regt, als door den minister is voorgedragen, omdat daardoor de ondergang van onze papierfabrieken onvermijdelijk is.

— Bij *P. E. van der Grift*, landman te Vleuten, is den 21 Maart geboren een kalf met 5 pooten, drie voor- en twee achterpooten. Hetzelve is zeer gezond, bij hem te bezigtigen en te koop.

— Uit de handelingen van de algemeene Synode der Christelijke Hervormde Kerk in het koningrijk der Nederlanden in den jare 1853, blijkt, dat door de Synode, op voordragt van de algemeene Synodale commissie, de volgende naamlijst van medewerkers tot de vertaling des Nieuwen Testaments is goedgekeurd:

De hoogleeraren *W. A. van Hengel*, *N. C. Kist*, *J. H. Scholten*, *A. Niermeijer*, *P. Hofstede de Groot*, *L. G. Pareau*, *W. Muurling*.

De Predikanten dr. *H. J. Spijker*, dr. *J. ab Utrecht Dresselhuis*, dr. *C. H. van Herwerden*, dr. *J. J. Prins*, dr. *A. H. Blom*, en *J. R. Wernink*.

Voorts de hoogl. *A. des Amorie van der Hoeven*, dr. *H. N. van Teutem*, (Remonstranten), dr. *D. Harting*, en dr. *G. Vissering*, (Doopsgezinden.)

Het is bekend, dat de Utrechtsche Theologische Faculteit de volgende geleerden genoemd had als in aanmerking kunnende komen voor de bijbelvertaling: Prof. *A. des Amorie van der Hoeven*, dr. *Th. K. M. von Baumhauer*, dr. *J. I. Doedes*, Prof. *W. Moll*, dr. *J. J. van Oosterzee*, ds. *G. Vissering*, ds. *J. R. Wernink*.

De Synodale commissie heeft daaruit de HH. *des Amorie van der Hoeven*, *Vissering* en *Wernink* overgenomen. (*Ned.*)

— De Arrond. Regtbank te 's Hage, in raadkamer vergaderd, heeft gisteren de invrijheidstelling bevolen van de heeren *van B.*, van Arnhem, wier arrestatie op vermoeden van ontvreemding van effecten, onlangs eenig gerucht heeft gemaakt. Zij zijn diensvolgens onmiddelijk in vrijheid gesteld.

— Het te bouwen armhuis te Noordwolde is aangenomen door *E. A. Buitenga*, Mr. Timmerman te Oldeberkoop, voor de som van *f* 3987.

— Den 29 dezer vertrekt de Koning voor eenigen tijd naar het Loo.

Vollenhove, 24 Maart. Voor eenige dagen arriveerde alhier de familie *Philips* van Amsterdam, met twee kolossale wagens, in ieder van welke zich op eene niet onbevallige wijze een woonkamer bevond, voorzien van al die gemakken welke eene huiskamer kenmerkt en wel „rijdende huizen" mogten genoemd worden. Tijdens het geven van eene der voorstellingen door die kunstenaren, welke met veel bijval door het publiek werden aanschouwd, verliet eene der gehuwde dames en kunstenaressen hare rol in de zaal, begaf zich naar den wagen, en werd weldra de gelukkige moeder van een fiksen zoon. Deze bijzonderheid, gepaard met het vreemde der kraamkamer, deden vele aanzienlijken uit de stad eene visite aldaar afleggen, en werd die familie met geschenken begiftigd, zoodat zij vol van dankbaarheid niet konden zwijgen van den edelen geest der Vollenhovenaren, welke karaktertrek zij nimmer in die mate in andere Vaderlandsche Steden of dorpen hadden aangetroffen.

Zwolle, 27 Maart. In de vorige week is de longziekte ontstaan op de stallen van den Baron van *Dedem tot Rollecate* te Dedemsvaart, waarop daarna het aldaar aanwezige vee, ten getale van 34 stuks, is ingeënt. Te Oldemarkt is de longziekte ook uitgebroken.

Delden, 24 Maart. Op de markt van heden waren aangebragt 170 stuks rundvee, 100 paarden en eenige varkens; er was veel handel, ook was de markt druk bezocht door buitenlandsche kooplieden (uit Pruissen); de prijzen waren zeer hoog. Voor goede paarden werd *f* 160 en à *f* 180 besteed; dragtige koeijen liepen tot *f* 115 en hooger, terwijl voor niet dragtig vee tot *f* 75 werd geboden.

Didam, 22 Maart. Heden vertrekken van hier twee huisgezinnen, ten getale van 20 personen, naar Pella in Noord-Amerika. Onder hen is de verdienstelijke onderwijzer *H. Nollen*, met vrouw en acht kinderen. De oudste zijner zoons was docent aan het gymnasium te Brielle en de tweede onderwijzer aan de teekenschool te Arnhem. De derde was organist te Didam waar zijn vader sedert 31 jaren onderwijs en opvoeding met trouw behartigde; geen wonder dus, dat de meeste inwoners der gemeente, die zijne leerlingen geweest zijn, hem en de zijnen met weerzin zien vertrekken.

Aalten, 29 Maart. Wederom hebben ca. 50 personen deze plaats verlaten, om zich naar Noord-Amerika te begeven. Met leedwezen zien wij zoo velen onzer medeburgers ons verlaten. Wij hopen, dat die zucht tot landverhuizing een einde moge nemen en dat diegenen, welke het voornemen hebben dezen zomer te vertrekken, waaronder vrij gegoede burgers, zich noch bedenken zullen en hier blijven.

Groningen, 27 Maart. Wij vernemen, dat de Staten dezer provincie weldra buitengewoon zullen bijeenkomen ter zake van de inpoldering der Lauwerzee. De magtiging des Konings daartoe is nog niet ontvangen.

— Heden zullen uit Uithuizen en omstreken een 100 tal personen naar N. Amerika vertrekken, die weldra door anderen zullen gevolgd worden.

— De heer *G. van Calcar Jr.* alhier, heeft aan de Doopsgezinde gemeente te dezer stede een hoogstaanzienlijk geschenk in zilver vereerd, bestaande in een *doopvont en waterkan, twee wijnkannen, twee bladen voor het brood en twintig bekers*, alzoo alles, wat vereischt wordt tot de bediening van den Heiligen Doop en het Heilige Avondmaal. Dat kostbaar geschenk, geheel van massief zilver, is uitmuntend fraai en tevens keurig net en eenvoudig bewerkt. *Pr. Gr. Ct.*

— Te Opende blijft de ziekte onder de Drentsche heideschapen nog voortduren. *Id.*

— Te Bellingwolde deden de Predikanten den 19 dezer aan de leden der gemeente, na de Godsdienstoefening het door den kerkeraad goedgekeurd voorstel, om den Goeden Vrijdag als feestdag te vieren. Niemand verzette zich hier tegen behalve de heer *Addens*, die betoogde, dat de daglooner en ook de boer dien dag niet kunnen missen, dat het vieren van dien dag nergens uitdrukkelijk is voorgeschreven, dat men 180 malen in het jaar gelegenheid had, om in Gods huis op te gaan etc. etc. De oudste Predikant antwoordde hierop, doch men ging uiteen zonder een bepaald besluit over het al of niet vieren van den Goeden Vrijdag als feestdag te nemen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Den 14den Maart is te Sevilla eene waschvrouw van 105 jaren overleden, terwijl zij met haar bedrijf bezig was.

— De maatschappij voor Tuinbouw te Toulouse, heeft een bouquet vervaardigd, die aan de keizerin zal worden aangeboden. Zij is zamengesteld uit 10,000 violetten en 300 camelia's. Meer dan 20,000 personen hebben die bouquet, welke voor dat zij verzonden werd, geëxposeerd was, bezigtigd.

— De maarschalk St. Arnaud geniet als opperbevelhebber van het Fransche expeditie-leger naar het Oosten een tractement van 200,000 francs per jaar, vermoedelijk met inbegrip van zijn tractement als maarschalk, doch buiten zijn inkomen als senator en oppertalmeester. Voorts geniet hij van de oorlogskosten 12000 francs bij den aanvang van den veldtogt, doch heeft bovendien van den Keizer 100,000 francs ten geschenke ontvangen. Voorts erlangt de maarschalk fourrage voor dertig paarden, en nog eenige andere voordeelen van minder belang.

ENGELAND.

In de kerk te Sherborne had laatstleden zondag een vreemd voorval plaats. Midden onder de leerrede verliet een man in groote drift zijne bank, vloog de trappen van den kansel op en plaatste zich naast den geestelijke. De verschrikte vergadering duchtte, dat hij dezen eenig leed wilde aandoen, maar daarna bleek het dat hij alleen ten doel had eenige nadere opheldering aangaande sommige zinsneden der leerrede te vragen. De ongelukkige man is, na geneeskundig onderzoek, naar een krankzinnigengesticht overgebragt.

— In Engeland heeft een leverancier van het leger, naar het Oosten bestemd, gepoogd, om vuilnis in plaats van hooi, voor de kavalerie te doen inschepen.

— Een telegrafisch berigt uit Odessa te Londen ontvangen, heeft aldaar veel sensatie verwekt. Volgens dat berigt namelijk zouden alle met graan beladen schepen, welke nog niet hebben uitgeklaard, hunne lading weder moeten lossen. Men geloofde tot nu toe, dat in weerwil van het verbod van uitvoer na den 13den Maart, die schepen, welke reeds begonnen waren met laden, verlof zouden erlangen om te vertrekken. Wordt dit telegrafische berigt bevestigt, dan heeft men zware verliezen te duchten.

DUITSCHLAND.

Te Biebrich zijn twee vreemdelingen in verzekerde bewaring genomen, op het oogenblik, dat zij zich, met een groot aantal meisjes van 14—16 jaren, wilden inschepen, om den Rijn af te zakken en zich over Rotterdam naar Engeland te begeven. Deze nieuwe soort van zielverkoopers zijn in den laatsten tijd zeer in Duitschland vermeerderd.

— Uit alle deelen van Duitschland neemt de landverhuizing op eene voorbeeldelooze wijze toe. Tusschen den 16den en 18den dezer zijn te Bremen, niet minder dan 6000 landverhuizers aangekomen ter inscheping naar Amerika. Dientengevolge is de prijs voor de overvaart buitengewoon gestegen. Voor eene plaats op het tusschendek naar New-York wordt thans van 50 tot 55 rijksdaalders geëischt.

ZWEDEN. NOORWEGEN.

De Zweedsche landdag heeft den 16 een Koninklijken brief ontvangen, waarin berigt wordt, dat de Keizer van Rusland den 7 Maart de onzijdigheid van Zweden en Noorwegen heeft erkend.

RUSLAND. TURKIJE.

Er wordt nog medegedeeld, dat de generaal Burgoyne en de kolonel Ardant op het punt waren, om naar het leger van den Donau te vertrekken, ten einde zich er van te verzekeren, of het in staat is om weêrstand te bieden. Bevestigt zich dit, dan zullen de Engelsch-Fransche troepen zich bepalen tot het bezetten van Gallipoli, Konstantinopel en den Bosphorus. In het tegenovergestelde geval zoude het leger van den Donau door hulptroepen versterkt worden.

— De Czaar zou het bevel gegeven hebben, om Kalefat in te nemen, het koste wat het wilde. Welk een bloedbad kan men dan te gemoet zien. De Turken toch, die veel moed hebben ten toon gespreid, gedurende de aanvankelijke gevechten, die er gevoerd zijn, vechten altijd dapper, als zij eene sterkte hebben te verdedigen. En hoe groote magt hebben zij daar vereenigd! Die wordt begroot op 35 bataillons met 50 stukken belegerings- en 60 stukken veldgeschut.

— De jongste berigten uit Schumla melden, dat de Sultan aan Omer-pacha een prachtige met diamanten versierde eeresabel heeft gezonden, en dat hij hem van zijne benoeming tot generalissimus van de ottomanische legers bij eigenhandig schrijven heeft kennis gegeven.

DRENTHE.

Assen, 29 Maart. Z. M. heeft benoemd tot notaris alhier Jhr. Mr. A. W. *van Holthe tot Echten*, advocaat alhier.

— Te Kampereiland is door den raad der stad Kampen uit het vroeger gemaakte tweetal tot predikant beroepen: de kand. *E. J. P. Jorisson*. Op het twaalftal kwamen behalve den kand. *Schaaff*, o. a. nog voor de kandd. *Crull*, *D. E. Thieme*, *Braam*, *Stuivinga* en *Bolt*.

— Te Meppel bedraagt het aantal kiezers voor leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en der Provinciale Staten 183 en voor den Gemeenteraad 337.

— Volgens ontvangene opgaven zijn in 1853 in dit gewest bebouwd geweest met winterrogge 13503 bunders, die hebben opgeleverd 185268 mudden; 1588 bunders met zomerrogge, opbrengst 21800 mudden; 1518 bunders met zandboekweit, opbrengst 36998 mudden; 4928 bunders met veenboekweit, opbrengst 97702 mudden; 12 bunders met win-

tergarst, opbrengst 284 mudden; 500 bunders met zomergarst, opbrengst 9893 mudden; 1400 bunders met haver, opbrengst 33770 mudden; 138 bunders met paardeboonen, opbrengst 3200 mudden; 3531 bunders met aardappelen, opbrengst 295354 mudden. De gemiddelde opbrengst was, van de winter- en zomerrogge 13 mud per bunder, van de zandboekweit 23 mud per bunder, van de veenboekweit 19 mud per bunder, van de wintergarst 23 mud per bunder, van de zomergarst 19 mud per bunder, van de haver 24 mud per bunder, van de paardeboonen 23 mud per bunder en van de aardappelen 79 mud per bunder.

— Wij vernemen, dat de heeren Mr. *H. J. Smidt*, Mr. *J. W. T. Swaters van Schaumburg* en *C. G. Bremer* te Assen bedankt hebben voor hunne benoeming tot adjunct-Secretarissen bij het bestuur van het IXe Landhuishoudkundig congres, alsmede, dat dit bestuur, terugkomende op deszelfs vroeger besluit, thans wel een zoogenaamd officieel diner wil doen houden.

— Maandag j.l. heeft alhier de uitbesteding plaats gehad van het bouwen der Zomer-societeit in het Stads-bosch; de laagste inschrijver was *H. C. Winters* voor *f* 3439-*n*. Daar deze som verre boven de begrooting is, zal er over deze aangelegenheid in eene nadere vergadering der aandeelhouders beslist worden.

— Dezer dagen is naar het tweede gestigt te Veenhuizen een diefstal van ongeveer 1000 koffijzakken ontdekt; deze ontvreemding heeft niet op eens maar van tijd tot tijd plaats gehad, en daarom dacht men aanvankelijk aan eene vergissing. Als vermoedelijke daders zijn in hechtenis genomen een kolonist aan dat gestigt *E. G. de Jong*, zijne dochter en *H. Holst*, winkelier aan de Norgervaart, terwijl eergisteren ook te dier zake in verzekerde bewaring is genomen zekere *R. Hof*, arbeider te Smilde.

— Men verneemt, dat een adres door 154 ledematen van de Hervormde gemeente alhier onderteekend, aan de Algemeene Synode zal worden opgezonden of reeds is opgezonden, ten einde door dezelve geen gevolg worde gegeven aan haar voornemen tot het doen vervaardigen eener nieuwe Bijbelvertaling, daar zij de uitvoering van dit voornemen ontijdig beschouwen in den tegenwoordigen tijd van spanning, en vreezen, dat daardoor de verdeeldheid in de Ned. Hervormde kerk vermeerderd, zoo niet eene geheele scheuring te weeg zal worden gebragt.

— Aan den heer *B. F. Hora Buma* is, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als commies der 3e klasse bij het vak der posterijen.

— De Tweede Kamer heeft bepaald, dat het wets-ontwerp tot het verleenen eener bijdrage ter bevordering van den aanleg van een scheepvaart-kanaal tusschen Assen en Groningen zal behandeld worden, na afloop van het wets-ontwerp tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting, hetwelk den 27 dezer in discussie is gekomen, en van het wets-ontwerp nopens de groote visscherij. Omtrent het eerstbedoeld ontwerp is den 27 dezer het eindverslag uitgebragt.

— Maandag avond j.l. heeft het Hoogduitsche opera-gezelschap, onder directie van den heer *Kratz*, alhier de aangekondigde voorstelling gegeven. Het talrijk opgekomen publiek was zeer voldaan, en met groot verlangen ziet men de voorstelling te gemoet, die het gezelschap zich voorstelt, aanstaande Maandag te geven. Wij durven gerust een ieder, die een genotrijken avond wenscht door te brengen, aanraden, om deze voorstelling te komen bijwonen.

* **Smilde, 28 Maart.** Als een bewijs, dat in deze gemeente nog al lust tot trouwen bestaat, kan dienen, dat sedert primo Januarij l.l. 16 paar in het huwelijks-bootje zijn gestapt en nog 9 paar onder de geboden staan.

* **Peize, 27 Maart.** In het vorig nummer dezer courant lazen wij een berigt van *Smilde* over personen, die aldaar loten voor eene loterij tegen contante betaling hadden verkocht, en daarna waren verdwenen; het komt ons voor, dat deze dezelfde personen zijn, die laatstleden herfst welligt met dezelfde voorwerpen hier niet alleen maar ook op de Leek, te Roden en Roderwolde eene menigte menschen op dergelijke wijze de beurs geligt hebben, daar zij toen voorgaven, dat de verloting zou plaats hebben op de Nietap bij den kastelein *van Hoiten*. Zij, die deel aan de loting namen, moesten ook dadelijk betalen; de gemelde personen verdwenen echter daarna als 't monsterkalf te Norg. Elk wachte zich dus voor deze personen; 't ware wenschelijk dat die afzetters in handen der politie vielen.

* Is men hier zoover over 't algemeen, dat men de aardappelen binnen'shuis of onder dak heeft, nogthans kunnen ze niet veilig geacht worden, daar de liefhebbers daarvan thans bij een en ander huisbraak doen, om ze den eigenaars te ontvreemden; de roofzucht is hier zoo erg, dat zelfs de gedroogde uitwerpselen der koeijen van de landen worden ontvreemd, om die tot brandstof te gebruiken.

Meppel, 27 Maart. Heden morgen heeft de uitbesteding plaats gehad, van het bouwen eener zaal, in de tuin der Societeit alhier. De laagste inschrijver was *H. Timmer*, voor de som van *f* 5161; daar zulks echter de toegestane som te bovengaat; zal er, voor dat deze aanneming gegund kan worden, nog eene algemeene vergadering moeten plaats hebben. *Steenw. Ct.*

* Gisteren avond zijn hier de gewone winter-vergaderingen van het Departement der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen gesloten. De WelEerw. Zeer Gel. Heer *A. W. Kamp* gaf, op eene hem eigene wijze, een résumé van de gehoudene redevoeringen, bragt een afscheidsgroet aan het oude locaal en hoopte met de leden van dit Departement en hunne Dames in den volgenden winter, in het hierboven vermelde aanbestede locaal, deze zoo gezellige als nuttige bijeenkomsten te mogen heropenen.

* Naar wij vernemen, is aan den heer *A. Budde* van Deventer de verzochte concessie verleend voor eene dagelijksche diligence-dienst van hier op Zwolle.

* De bakkers klagen hier zeer, dat de broodzetting volstrekt niet staat in verhouding tot de prijzen van het koorn; dat zij daardoor zeer groote schade ondervinden en hun bedrijf met vernietiging bedreigd wordt; zij hebben zich reeds aan het stedelijk bestuur geadresseerd, maar dit heeft aan hunne klagten geen gehoor gegeven; zij hebben zich nu tot H. H. Ged. Staten dezer Provincie gewend, ten einde in dezen de noodige voorzieningen te nemen. Ook de bakkers van de naburige gemeenten, waar de zetting naar die van Meppel geregeld wordt, heffen dezelfde klagten aan. Men is zeer verlangend, het besluit van Ged. Staten te vernemen. De bakkers zouden gaarne de afschaffing der broodzetting zien. (*Alvorens hiertoe over te gaan, gelooven wij, dat het bestuur der gemeente zich wel goed moge beraden. Red.*)

— Op verschillende plaatsen hebben thans opkoopingen van paarden plaats. Dikwijls ziet men hier eene menigte zeer schoone paarden naar Holland en elders doortrekken; zijnde de opkoopers meest Fransche kooplieden. Ten bewijze, dat ook in deze omstreken goede paarden gevonden worden, deelen wij mede, dat verleden week bij den logementhouder *L. Oosting* alhier, paarden zijn gesteld geweest, waarvoor zeer hooge prijzen zijn besteed. Onder anderen was er voor een te Ruinerwold gekocht paard *f* 330 en voor een ander van de Wijk *f* 500 betaald. *Pr. Ov. Ct.*

* **Gramsbergen, 26 Maart.** Thans, nu de heer Jhr. Mr. *H. P. M. C. van Ingen* zijne betrekking van burgemeester alhier, met dusdanige betrekking te Steenwijkerwold zal gaan verwisselen, ziet men hier algemeen in, en erkent men openlijk, hoe nuttig voor de geheele gemeente zijn bestuur van twee jaren, hoe zegenrijk zijn kortstondig verblijf in het bijzonder was voor de armen. Voor ruim twee jaren had de gemeente-kas een aanzienlijk te kort; thans een aanmerkelijk voordeelig saldo. Het schoolwezen en de openbare wegen zijn aanmerkelijk verbeterd. Z.H.W.G. zal voorzeker bij Gramsbergens ingezetenen nog lang in gezegend aandenken blijven. Men vermeent dat Z.H.W.G. dingsdag a. s. aan de leden van den raad, alsmede aan die leden, welke gepasseerden jare zijn afgetreden, een groot *diner* tot afscheid zal aanbieden.

* **Dragten, 26 Maart.** In de nieuwe bijdragen voor het onderwijs enz., van Januarij l.l., werd eene oproeping gedaan van sollicitanten naar de vakante school te Oostermeer. De tijd van aangifte was vóór den 1 Maart: dus den 22 Februarij de laatste dag der inzending van de stukken. De dag van 't examen zou den sollicitanten nader worden bekend gemaakt. Intusschen werd in de friesche couranten aangekondigd, dat men zich vóór of op den 15 Februarij moest aangeven en dat 't examen den 23 daaraanvolgende zou plaats hebben. 't Spreekt van zelf, dat 't ligt kan gebeuren, dat onder al de sollicitanten naar Oostermeer eenige waren, die genoemde bladen niet lezen, en dus ook onkundig moesten blijven van de verandering; zoo als dan ook werkelijk het geval geweest is; daar juist op den dag van 't examen nog stukken van een' sollicitant inkwamen. Is nu zulk eene handelwijze regt en billijk? Zou 't geen tijd worden, dat hieraan eens een einde werd gemaakt? Moeten de onderwijzers ook nog van *dezen* kant als kwade jongens behandeld te worden?

* **Coevorden, 15 Maart.** Volgens de heden door Burgemeester en Wethouders vastgestelde lijsten bedraagt het aantal kiezers voor het loopende jaar in deze gemeente voor leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en van de Provinciale Staten 96 en dat voor de leden van den gemeente-Raad 151.

* **Roswinkel, 15 Maart.** De onderwijzer *H. Welp* alhier heeft, door tusschenkomst eener Commissie te Amsterdam van 't Britsch en Buitenlandsch Bijbelgenootschap 25 Bijbels, present exemplaren, ontvangen, ten gebruike op de school of ter verspreiding.

* **Eelde, 25 Maart.** Iemand van Vries, die hier komt wonen, werd door zijne toekomstige buren met zijn huisgeraad etc. etc. van daar afgehaald, gelijk zulks de gewoonte is; onderweg werd sterke drank gebruikt; daardoor misschien opgewonden wilde de een voor den ander eerst aankomen en ging men aan het jagen; weldra was de bestuurder van een der wagens, de knecht van *H. Oltkamp*, het beheer over de paarden kwijt, en gingen deze op hol; het noodlottig gevolg hiervan was, dat de wagen omviel, het huisraad verbroken werd en den genoemden knecht het been werd verbrijzeld. Een der paarden werd opgevangen; het andere stortte uitgeput op den weg neder.

De Commissie van rapporteurs uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor het wets-ontwerp tot het verleenen van eene bijdrage voor het scheepvaart-kanaal tusschen Assen en Groningen heeft den 21 dezer haar eindverslag uitgebragt. In dit verslag komt het volgende voor:

„De groote meerderheid der leden gaf te kennen, deze voordragt met genoegen te hebben ontvangen, vooral in zooverre zij het bewijs oplevert, dat de Regering voortdurend den ondernemingsgeest der natie wil helpen schragen waar die openbare werken tot stand tracht te brengen. Men meende, dat het verleenen van rijkssubsidien voor zulke werken in 't algemeen de goedkeuring der wetgeving verdient, mits daarbij niet verder worde gegaan dan de toestand der schatkist gedoogt, de werken zelve kennelijk tot bevordering van het staatsbelang strekken en eene billijke evenredigheid bewaard blijft tusschen de bijdragen der meer onmiddelijk belanghebbenden en die van Rijkswege.

In de meeste afdeelingen waren echter leden, aan wie het twijfelachtig voorkwam, of aan die laatste voorwaarde in het tegenwoordig geval wel genoegzaam voldaan wordt. Zij wezen daarbij in de eerste plaats op het bedrag van de rijkssubsidie, welke weinig minder zou beloopen dan de helft van de gezamenlijke kosten der onderneming. Men voerde echter daartegen aan, dat in sommige gevallen betrekkelijk nog meer verleend is, en dat bijv. in vroegeren tijd de bijdrage van de stad Amsterdam tot de kosten van aanleg van het Noord-Hollandsche kanaal, in verhouding van de gezamenlijke kosten van dat groote werk, gering was te noemen.

In de tweede plaats kwam het aan de bedoelde leden voor, dat de bijdragen, door de provincie en door de stad Groningen toegezegd, niet in behoorlijk verband stonden tot hetgeen de provincie Drenthe en de stad Assen voornemens zijn voor het tot stand te brengen kanaal af te zonderen. Indien men toch aannemen mogt, dat dit kanaal nog veel meer ten nutte van Groningen dan van Drenthe zal strekken, zouden, ook met oog op de meerdere krachten der eerstgenoemde provincie, hare bijdragen veel grooter moeten zijn.

Op deze laatste beschouwing werd geantwoord, dat het ontworpen kanaal voor Drenthe van grooter belang is dan voor Groningen. Men moest, ook om zich te overtuigen dat het hier eene zaak geldt van nationaal belang, de onderneming, behalve uit het oogpunt van scheepvaart-verbinding, in verband beschouwen tot het onberekenbaar voordeel, dat er in de uitbreiding der kanalisatie van Drenthe gelegen is, met betrekking tot het langzamerhand meer ontginnen van de duizendtallen bunders hoog veen, in die provincie aanwezig. Was men bij het vroegere groote ontwerp tot *algemeene* kanalisatie van Drenthe voor de groote kosten teruggedeinsd, — thans, nu men tracht dit meer stuksgewijze tot stand te brengen, verdiende zulks te meer aanmoediging, nu vermogende lieden uit onderscheidene oorden des Rijks zich bereid toonden hunne kapitalen tot bevordering der nijverheid in dat gewest en in het naburige Overijssel beschikbaar te stellen. Het was van hoog belang die rigting in het gebruik der kapitalen te bevorderen.

Eenige leden waren daarenboven, wel verre van toe te stemmen, dat de provincie Groningen bij het tot stand te brengen kanaal meer belang heeft dan Drenthe, niet vreemd van het gevoelen, dat die nieuwe waterleiding in enkele opzigten nadeelen voor Groningen zal doen geboren worden. Zoo zou daardoor de gelegenheid worden geopend, om de meststoffen, die thans binnen den kring der provincie worden verbruikt, tot nadeel van den landbouw, naar elders te doen vervoeren. Ook was het niet zoo geheel uitgemaakt, of het nieuwe kanaal niet zou kunnen medewerken, dat men voortaan in Groningen meer overlast van water uit het hooger liggende Drenthe ondervond, dan tot nu toe het geval is geweest. Dit laatste punt woog bij sommigen zoó zwaar, dat zij van de Regering meerdere zekerheid wenschten te erlangen, dat bij het maken der plannen voor het kanaal daaraan is gedacht, en dus de bedoelde overlast nimmer zal kunnen ontstaan.

Nog werd aangevoerd, dat de bijdragen die de provincie Groningen in den laatsten tijd voor den aanleg van nieuwe wegen aldaar heeft gedaan, zoo aanzienlijk zijn, dat van haar voor het kanaal van Assen naar de stad Groningen billijkerwijze niet meer kan worden gevergd dan zij voornemens is daaraan te koste te leggen."

„Men meent, in verband met den aanleg van het nieuwe kanaal, bijzonder te moeten aandringen op de verbetering der Smildervaart, bepaaldelijk van af Assen in dien zin, dat de vaart door het kanaal door uitgraving, niet door opstuwing van water gemakkelijker moge worden gemaakt.

Eindelijk en niet het minst meent men te dezer gelegenheid de aandacht der Regering op de verbetering van het Meppeler diep te moeten vestigen en te mogen vragen, hoe ver de daaromtrent aanhangige overwegingen gevorderd zijn, en of te dien aanzien ook eenige stappen zijn gedaan sedert het opmaken van het Verslag aan den Koning over de openbare werken in het jaar 1853. Zelfs geheel afgescheiden van het kanaal van Assen naar Groningen is, naar veler oordeel, aan die verbetering behoefte; men kan zelfs zeggen, dat de aanleg van het nieuwe kanaal dan alleen in waarheid een rijksbelang wordt, als de betere bevaarbaarmaking van het Meppelerdiep daarmede gepaard gaat. Zonder die betere bevaarbaarmaking toch zal men het groote voordeel missen, dat een nieuwe waterweg uit de oostelijke provincien naar de Zuiderzee ontsta.

De Regering heeft hierop, onder dagteekening van 25 Maart, o. a. het volgende geantwoord:

„Met genoegen heeft de Regering uit het Voorloopig Verslag der Commissie van Rapporteurs over dit wets-ontwerp gezien, dat het tot geene gewigtige bedenkingen van de zijde der Staten-Generaal heeft geleid; integendeel, dat het met belangstelling is ontvangen, als het bewijs opleverende, dat de Regering voortdurend den ondernemingsgeest der natie wil helpen schragen, waar die openbare werken tot stand tracht te brengen.

De Regering aarzelt niet te verklaren dat zij, rekenende op de voortdurende medewerking der Staten-Generaal, op dien weg wenscht voort te gaan, voor zooveel 's Rijks middelen dit zullen gedoogen. Volgens hare zienswijze toch zal de ondersteuning van 's Rijks wege voor den aanleg van belangrijke werken verleend, daar waar eigen krachten te kort schieten, strekken tot bevordering van de algemeene welvaart."

Tot wegneming van de bezwaren, welke bij eenige leden zijn gerezen wegens overlast van water naar Groningen uit het hooger liggende Drenthe, en wegens belemmering van de scheepvaart, daar waar het voorgenomen kanaal door het Hoornsche diep zal loopen, deelt de Regering de voorwaarden mede, welke de staten van Groningen aan de toekenning van het Provinciaal subsidie van *f* 25,000 hebben verbonden, en waarin waarborgen tegen dien overlast en die belemmering zijn gelegen.

De Regering zegt nog: „Wat de gewenschte opheldering betreft omtrent de voordeelen, welke de onderneming zal opleveren, kan worden geantwoord, dat de deswege in de bij het wets-ontwerp gevoegde Memorie van Toelichting genoemde cijfers slechts berusten op eene raming, doch dat tegenover het cijfer van *f* 20,000, waarop de opbrengst is berekend, de kosten van onderhoud en bediening staan, die met meerdere zekerheid kunnen worden geraamd en op niet minder dan *f* 12,000 zijn geschat.

Van eene aanbieding, om als het kanaal tot stand zal zijn gebragt, het tegen teruggave der kosten, aan het Rijk of aan de betrokken provincien af te staan, is bij de Regering niets bekend.

Omtrent de breedte en diepte aan het kanaal te geven kan worden medegedeeld, dat volgens het voorbereidende ontwerp het voornemen bestaat, aan het kanaal eene bodemsbreedte te geven van 7 el, met wederzijdsche glooijingen van 1½ op 1; dat de diepte beneden den waterspiegel zal zijn 2 el; dat de sluizen en bruggen eene doorvaartswijdte zullen hebben van 5,40 el, en de lengte der schutkolken 25 el zal bedragen.

Het kanaal zal derhalve bevaarbaar zijn voor alle schepen, die thans van de hoofdvaart en de Dedemsvaart gebruik maken.

Onopgemerkt mag echter niet worden gelaten, dat het slechts een voorbereidend ontwerp en derhalve voor wijziging vatbaar is. De thans gestelde afmetingen kunnen echter als een minimum worden beschouwd.

Voor zoover het *Hoornsche diep* een deel van het kanaal zal uitmaken, is voor dit water gelijke breedte en diepte als voor de overige panden ontworpen. Ook bestaat het voornemen, de hinderlijke bogten af te snijden en een voldoend jaagpad aan te leggen. Belemmering der scheepvaart zal mitsdien op die gedeelten niet te duchten zijn.

Gelijktijdig met de uitvoering van het kanaal zal van wege de provincie Drenthe in de verbetering der Smildervaart worden voorzien. Reeds is op die verbetering, welke eene uitgave van *f* 30,000 zal vorderen, in de Memorie van Toelichting gewezen.

Omtrent de verbetering van het Meppelerdiep kan, bij gebreke van antwoord op de van de zijde der Regering daaromtrent gedane voorstellen, niets verder worden medegedeeld dan in het gedrukte Verslag over de openbare werken is gezegd. De Regering blijft steeds overtuigd van de noodzakelijkheid, dat tot die verbetering worde overgegaan, en zal, zooveel van haar afhangt, de zaak helpen bevorderen."

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 25 Maart. In de heden gehouden zitting van den Raad dezer gemeente waren alle leden tegenwoordig behalve de heeren *Carsten*, *Grevelink* en *Gratama*.

Met algemeene stemmen is besloten, betrekkelijk de verpligting tot betimmering met vijf huizen van het in 1819 verkochte gedeelte van het stadsbroek, geene poging tot reclame van den grond aan te wenden uithoofde van niet voldoening aan die verpligting.

Er is besloten tot voldoening van ⅔ der kosten van het opmaken van een plan van een kunstweg van Assen naar Beilen, in het geheel bedragende *f* 198-*n*

Gelezen zijnde eene resolutie van den heer Commissaris des Konings, die, naar aanleiding van een brief van den Minister van Binn. Zaken, nader betoogt de verpligting tot- en aandringt op de voldoening der kosten van verpleging etc. van bedelaars in de kolonien der Maatschappij van weldadigheid, die in deze gemeente te huis behooren, is met 5 tegen 3 stemmen het voorstel van Burg. en Weth., om alsnog die kosten te betalen, verworpen.

Met 6 tegen 2 stemmen is gunstig beschikt op het verzoek van den gemeente-ontvanger *W. Somer*, dat moge worden afgeweken van art. 4 zijner instructie, en zijn minderjarige zoon *Hendrik*, dien hij voordraagt, mag worden benoemd, om hem bij ziekte, afwezigheid of verhindering te vervangen. De heeren *Bertling* en *Cohen* hebben aanteekening verzocht, dat zij tot dit besluit niet hebben medegewerkt.

Burg. en Weth. zijn gemagtigd tot de uitbesteding van het onderhoud van het stadsbosch over 1854 en tevens om het werk te gunnen, zoo de aannemingsprijs blijft beneden *f* 300-*n*.

Voor informatie is aangenomen een brief van den heer Mr. *P. W. Alstorphius Grevelink*, die kennis geeft, dat hij ten gevolge zijner benoeming tot Inspecteur der gevangenissen de gemeente gaat verlaten, en mitsdien zijn ontslag neemt als lid van den Raad. Burg. en Weth. zijn uitgenoodigd, om het noodige tot vervulling der vacature te doen.

VERKORTE BERIGTEN.

De dichter *van der Hoop*, leverde aan de *Grondwet* een dichtstuk, getiteld: 23 *Maart* 1854, waarin hij zegt dat Willem II zich zelf een grondzuil heeft gesticht door *de Grondwet*, die dat *door alle eeuwen heen*, kan bewijzen. De dichter is zeer dankbaar voor de *Grondwet* en schrijft haar een lang leven toe. — De heer Jacobs, te Zwolle, sprak op 19 jl. in de vergadering der afdeeling: *tot nut* van Israel over: „*mijne pakken*", zijn humoristisch talent, en te Gouda de heer Peres over *de kathaeromania of schoonmaak-razernij*.— Het *Tielsch Weekblad* zegt, dat de Keizer van Rusland in de Oostersche kwestie geheel in zijn regt is en beschuldigt de Westersche Mogendheden van *brutale* en *onzedelijke over-*

moed en euvelmoed. Het *Weekblad* staat niet alleen in dat oordeel, maar er zijn weinigen, die dat openlijk zeggen. — Toen de pastoor Deroo onlangs te Ravenscapelle zijne intrede deed, was het geheele dorp feestelijk versierd en overal waren verzen en spreuken aan de huizen der straten te lezen. Wij deelen twee daarvan mede:

Heeft Mozes door de woeste baren,
Israels kinderen geleid,
Deroo zal zijn parochianen,
Leiden op 't spoor der zaligheid.

en

Leef lang, eerwaarden heer, als herder uwer kudde,
Dat God u van den schicht des doods hier langs beschudde,
En als gij hemelwaerts opklimt, na taei geduld,
Wij hopen dat gij ons de poort ontsluiten zult.

Dat de poort van de dorps-kelders op dien dag ontsloten was, behoeven wij niet te zeggen. — Wij beleven een tijd van *tentoonstellingen* en N.-Amerika wil daarin de eerste en zoo mogelijk de zonderlingste zijn, immers in eene der kleine steden van deze groote Republiek, heeft onlangs eene tentoonstelling plaats gehad van *zuigelingen*. Een dikke vette jongen van *acht* maanden behaalde den eersten prijs. — Belgie heeft 572 duizend landbouwers in zijne negen provincien. — De *Fakkel* wil eene statistiek leveren van al de boerderijen in Nederland, die aan Protestanten behooren en aan Roomschen zijn verhuurd, en *wenschte* te kunnen mededeelen de verhouding der Roomsche en Protestantsche armen, benevens de relatieve subsidien, die beide uit de gemeente-kassen ontvangen. — De aanneming der muntwet is te Utrecht met blijdschap vernomen, wijl daardoor in die stad aan vele minvermogenden ruimschoots brood zal worden verschaft. — Te Berlijn zijn prijsvragen uitgeschreven voor een defileer-marsch voor infanterie-muzijk (prijs 15 ducaten), voor een parade-marsch voor kavalerie-muzijk in langzamen stap (prijs 10 ducaten), en een defileer-marsch voor de muzijkkoren der jager-bataillons en artillerie te voet (prijs 10 ducaten). Inlevering der stukken voor ultimo September. Alle componisten kunnen mededingen. —

INGEZONDEN STUKKEN.

Lees Hier! *S. V. P.*

Wij zijn gedwongen ons wederom te verdedigen. Menig lezer zal lagchen over onze vermetelheid; maar weet, dat onze eer er mede gemoeid is, en — eer verloren, alles verloren! De schrijver van: „Antwoord aan de spinstertjes, etc." maakt het zoo kras, en haalt alles zoo door elkander, dat we bijna niet weten, wat te moeten schrijven of waarmede te beginnen. ZEd. zegt: „dat we geene zaken van personen onderscheiden;" maar hoe kan men beter een mensch leeren kennen, dan uit zijn schrijven? En 't schijnt, dat we in ons vorig stukje juist hebben geoordeeld; anders toch zou ZEd. 't zich zoo erg niet hebben aangetrokken. Wat we toen gezegd hebben, houden we vol: onze spinmalen zijn geene kweekplaatsen van ondengd; maar onder gepaste scherts verkorten wij de lange winteravonden, om niet *geheel* in te sluimeren. Ook bekent ZEd. zelf, dat bij de spinmalen *wat zwart heeft geteekend*, waaruit volgt, dat hij eene zaak overdrijft, en met zulke menschen is het kwalijk te redeneren. Daarbij schrijft ZEd. uit „eigene ondervinding, heeft jaren lang bij dezelfde heer en vrouw gediend," dus: hij weet de geheimen dáár ter plaatse; maar waarom die plaats niet genoemd? Nemen we nu nog in aanmerking, dat hij eene zaak overdrijft, dan durven we onze lezers en lezeressen ronduit zeggen: geloof de helft van al hetgeen ZEd. aanhaalt als bederf voor deugd en goede zeden. Drenthe is in zedelijkheid de andere provincien onzes vaderlands vooruit; we dragen er roem op, dat we *Drentsche* meisjes zijn; en wat moet men elders denken: 't gaat in Drenthe vooral niet beter, dan bij ons. Goede vriend! wij kennen u niet en begeeren u ook niet te leeren kennen; maar wilt gij eene zaak veroordeelen, beschouw haar eerst met onbenevelde oogen, voor gij u te velde begeeft. Wij spreken u niet geheel tegen; veel wordt er op de spinmalen gesproken en gedaan, dat berisping verdient; maar weet, *geene deugd zonder strijd!* Nog eens, zeg ons maar, welke uitspanningen boven de spinmalen te verkiezen zijn; zeer gaarne willen we die *oude gebruiken* vaarwel zeggen. Maar hierover zwijgt gij. 't Kon ook wel eens van kwaad tot erger overslaan! 't Gaat elders op harddraverijen, kermissen, enz. enz. vooral niet zedelijker toe, dan op onze spinnerijen. Gun ons dan toch dit weinigje vermaak, zoolang we niets beters in de plaats hebben. Hiermede meenen we onze zaak genoeg verdedigd te hebben, en zeggen: *basta!*

Nog een enkel woord over uwe verdenking. Gelooft gij niet, dat we *meisjes* zijn? Vraag het aan den Redacteur. Wij zijn veel in getal; wat de een niet weet, weet de ander. De een verstaat het s. v. p.; de ander heeft talent, om te schrijven; een derde kent de natuurlijke historie, en de vierde bezit kennis van den toestand van landen en volken; zoodoende gaat het schrijven gemakkelijk. En waar leert men deze dingen niet op eene goede lagere school?

EENIGE MEISJES.

Wij gelooven, dat hiermede dit onderwerp voor afgehandeld kan worden gehouden. RED.

Loon, 23 Maart. Hoort men van verscheidene plaatsen elders van 't gallig zijn der schapen, van hier kunnen wij berigten, dat onze kudde volkomen gezond is, 't welk eene zeldzaamheid genoemd mag worden; daar de Looner markt vroeger altijd no. 1 had onder de gallige velden. — Te regt werd onlangs door *K. van Zeijen* aangemerkt, dat het droog liggen der velden de gezondheid der kudde zeer bevordert en de galziekte vermindert. Hiervan overtuigd, hebben d'ingezetenen van Loon in de laatste jaren dan ook veel gedaan, om aan de markte afwatering te verschaffen. Doch eene zaak, die tevens doorgaans niet genoeg in 't oog wordt gehouden is deze, dat de boeren zich in 't algemeen te weinig om eenen goeden en ervaren herder bekommeren, en dikwijls *om 't lieve geld*, een' onbedreven knaap achter hunne schapen sturen. d'Ingezetenen van Loon verheugen zich dan ook niet weinig in 't bezit van een in alle opzigten fikschen herder, met name *Harm Smeege*. X.

ADVERTENTIEN.

Heden beviel van eene DOCHTER JEICHIEN JANSEN, geliefde Echtgenoote van
LANGELO, gemeente Norg.
den 23 Maart 1854. J. OORTWIJN.

PRO DEO!

Bij vonnis der Arrondissements-Regtbank te Assen, van den vijfden December 1800 drie en vijftig, behoorlijk op de grosse geregistreerd, is ontbonden verklaard het huwelijk tusschen LUCRETIA ALBERTINA KAMPHUIS en TJALLING VAN HAAGEN, wonende beiden te Eelde en zulks ten verzoeke van de eerste, gratis geadmitteerd bij beschikking der genoemde Regtbank van den zeventienden Januarij 1800 drie en vijftig.

ASSEN, 27 Januarij 1854.

De Procureur der Eischeresse,
A. VOS.

Tentoonstelling

der **TEEKENINGEN** en verdere VERRIGTINGEN van de leerlingen op de Industrie-school van het Dep. Assen, der Maatschappij van Nijverheid, op Donderdag den 30 Maart 1854, 's avonds van 7 tot 10 uren, in het Locaal der School. Wanneer er zijn, welke, hoezeer tot de gemelde inrigting in geene betrekking staande, zouden verlangen eenig door hen gewerkt voorwerp bij gemelde gelegenheid ook ter bezigtiging te stellen, zal zulks tot dat einde gaarne worden aangenomen.

De leden der Maatschappij en alle de ingezetenen van Assen worden bij deze uitgenoodigd, om de voormelde tentoonstelling te bezoeken.

Namens het bestuur,
S. GRATAMA.

Bekendmaking.

Het Bestuur van de Vierde Afdeeling van het Genootschap TER BEVORDERING VAN DEN LANDBOUW in de Provincie Drenthe, maakt bekend:

Dat er eene **Vergadering** der AFDEELING zal worden gehouden te Oosterhesselen bij den Logementhouder J. RIGTERINK aldaar, op VRIJDAG den 31 Maart 1854, des morgens ten 11 uur.

Dat alsdan tevens eene TENTOONSTELLING en KEURING VAN STIEREN, toebehoorende aan Ingezetenen der Afdeeling zal plaats hebben, en aan de eigenaren der drie best gekeurde Stieren, ter vergoeding van reiskosten zal worden toegewezen: *vijftien, tien* en *vijf* guldens.

Dat bedoelde Stieren nog als Springstieren tot gebruik van alle Ingezetenen der Afdeeling tegen betaling van *f* 0,30 moeten worden aangehouden tot 1 November a. s., en eerst na vertoond bewijs daarvan de toegekende reiskosten zullen worden uitbetaald.

Dat de Penningmeester aan de Leden bij die Vergadering gelegenheid zal geven tot betaling der contributie over 1854.

OOSTERHESSELEN, 21 Maart 1854.

Namens het Bestuur voorn.,
De Secretaris Thesaurier,
Mr. J. P. WILLINGE.

De Boekhandelaar J. O. VAN HOUTEN te *Assen*, heeft ontvangen nieuwe patronen

BEHANGSEL PAPIEREN,

alsmede diverse soorten **BEHANG LINNEN.**

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der gemeente Anloo maken bij dezen bekend, dat tengevolge eenige te doene **herstellingen** aan de **KLAPBRUG** te *SPIJKERBOOR*, de PASSAGE langs den

ANNERDIJK NAAR SPIJKERBOOR,

van af den 28 dezer, tot den 11 April zal zijn **GESTREMD.**

ANLOO, den 27 Maart 1854.

De Burgemeester en Wethouders voorn.,
T. BRAAMS.
D. G. H. TJASSENS.

TE HUUR

OM MET 1 MEI E. K. TE AANVAARDEN,

EEN NIEUW HUIS,

staande op het volkrijkste gedeelte aan den Straatweg te *SMILDE*, tusschen de Veenhoop en de Kerk, voorzien van **twee voorkamers, achterkeuken, kelder, regenbak** en **groote korenzolder.**

Te bevragen bij de eigenaresse de Wedu. W. J. VENNIK te Smilde.

Verhuring van eene BOEREPLAATS,

IN PERCEELEN OF IN 'T GEHEEL.

Op **Woensdag** den 5 April 1854, IN PLAATS VAN **Zaturdag** DEN 1 APRIL 1854, zoo als vroeger was geannonceerd, des voormiddags te elf uur, zal, te Roden, ten huize van HARM SCHURING, **Publiek worden Verhuurd,** voor MEERDERE JAREN, om te bouwen, weiden of hooijen,

de BOEREPLAATS, genaamd *DE EENDEKOOIJ*, gelegen aan de Matsloot, onder Roderwolde, gemeente Roden, thans in gebruik bij MENNE JACOBS HUIZINGA. Nadere informatien te Assen bij den Notaris

H. H. VAN LIER.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

RIJKS TELEGRAAF.

Provincie Drenthe.

AANBESTEDING.

Op Dingsdag den vijf en twintigsten April des jaars 1854, des middags ten 12 ure, zal onder nadere goedkeuring door den COMMISSARIS DES KONINGS in de Provincie Drenthe, of bij deszelfs afwezigheid door een der LEDEN van de GEDEPUTEERDE STATEN, en in bijzijn van den waarnemenden HOOFD-INGENIEUR van den Waterstaat in het 3e District, aan het Locaal van het PROVINCIAAL BESTUUR te Assen worden

AANBESTEED:

Het daarstellen van een KANTOOR voor den Rijks Telegraaf te Assen.

Deze AANBESTEDING zal geschieden alleen bij **inschrijving**, overeenkomstig artikel acht des besteks.

Het bestek der bovengemelde aanbesteding zal, boven en behalve aan het Locaal van het MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN en aan dat van het PROVINCIAAL BESTUUR van Drenthe, te Assen ter lezing liggen op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de bestekken van Waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende twee dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Waarnemenden HOOFD-INGENIEUR BRUNINGS en den INGENIEUR DE QUARTEL, beide te Assen.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN REENEN.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 19—26 Maart. *Ondertr.* W. Meinen met G. Kuiper; B. van der Haar met H. Thalen; J. T. Kroezen met A. Benjamins; A. Linde met J. Boertien. — *Bev.* G. Koster, geb. Raak, van d.; H. Kwint, geb. Stoter, van d.; K. Kreeft, geb. Loman, van z.; F. J. Jalvingh, geb. Welfeng, van d.; P. R. Winkel, geb. Berkenbosch, van d.; J. Koster, geb. Salomons, van z.; A. Egging, geb. Booij, van d.; L. Boer Hz., geb. ten Cate, van d. — *Overl.* Johanna van der Horst, 5 j. en 10 m.; Stoffer Geerts Zwiers, weduwnaar, ruim 77 j.; Geesje Schonewille, ruim 9 j.; Jan Veldman, ruim 12 j.

MEPPEL, 17—24 Maart. *Ondertr.* J. Akkerman en E. Bonnes; P. W. Voorthuis en J. R. Schuttelaar. — *Bev.* R. Kuiper, geb. Remmels, van d.; A. Worst, geb. Marissen, van z. — *Overl.* J. Brunsting, 1 j., ml.; A. J. Wever, echtgenoot van B. J. Stapel, 28 j.; G. B. Bennekers, 14 d., vr.; B. Lohuis, 2 m., vr.; P. Duitgenius, 18 d., ml.; J. Zwanepol, 2 j. en 6 m., ml.; A. Gorter, echtgenoote van F. Pasman, 34 j. Voorts is aangegeven een levenloos kind van het Vr. geslacht.

SMILDE, 19—26 Maart. *Geh.* J. H. Winters met H. Veldhuis; R. Zwiers met W. Braam. — *Overl.* Hillechien Jitsep, geh., 59 j.; Jan Zwiers, 5 j.; Maria Nuis, geh., 29 j.; Hans Vennik, geh., 44 j.

COEVORDEN, 19—26 Maart. *Ondertr.* J. Bloemen en H. Hepschen, ingeschreven te Zweeloo.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 24 Maart.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	*f* 13.25
„ N. Oml.	68	„	„ 10,75
dito.	70	„	„ 11,25
„ „ Old.	68	„	„ 10.50
„ „ „	70	„	„ 11.00
Rogge, N. Inl.	66	„	„ 9.40
„ O. „	68	„	„ 10.00
„ „ „	70	„	„ 10.40
Haver. N. dikke	40	„	„ 3.75
„ „	48	„	„ 4.60
„ Voer	35	„	„ 3.20
„ „	40	„	„ 3.80
„ Zwarte	35	„	„ 3.15
„ „	40	„	„ 3.70
Garst, N. wint.	54	„	„ 5.65
„ „ „	56	„	„ 6.00
„ „ zomer	56	„	„ 5.10
„ „ knob.	60	„	„ 5.85

Boekweit, zand	62	N.pd.	*f* 6.40
„ „	65	„ „	7.10
„ veen	64	„ „	6.10
„ „	66	„ „	7.00
Paardeboonen	*f* 6.50	à	7.75
Groene Erwten	„ 12.00	à	13.00
Graauwe „	„ 10.00	à	11.00
Koolzaad . . .	*f* 11.75	à	12.00
Gort, grove .	„ 11.00	à	12.00
Gort, parel .	„ 14.00	à	17.00
Olie, raap per vat	38.00	à	00.00
Raapkoeken		à	00.00
Lijnkoeken	00.00	à	00.00
Boter 1/4 ton . . .	00.00	à	00.00
Boter 1/8		à	00.00

ZWOLLE, 24 Maart. Tarwe f 14,00 a f 15.00. — Rogge f 10,87[5] a 10.90. — Boekweit f 7.50 à f 8,90. — Aardappelen f 3,25 à f 4.00. — Boter per 1/8 ton f 21,00 à 21,50; per ℔ f 0,87[5] a f 1,00.

STEENWIJK, 27 Maart. Rogge *f* 10,00 à 10,90. Boekweit *f* 0.00 à *f* 0.00. — Boter per 1/8 ton 20,00.

OLDEMARKT, 25 Maart. Boter 1/8 vat *f* 21,50 a *f* 00,00.

AMSTERDAM, 27 Maart. TARWE alleen bij gerijven: Poolsche tot voorgaande, Inl. tot lageren koers; 128 ℔ bonte Poolsche *f* 485; 130 ℔ dito *f* 490; 127 ℔ dito *f* 480; 123 ℔ nieuwe Vriesche *f* 360. — ROGGE mede alleen bij gerijf verkocht: 124 ℔ oude Pruissische *f* 365; 120 ℔ dito *f* 345. De in veiling aangeslagen 62 last 119 ℔ oude Odessa zijn gedeeltelijk verkocht tot *f* 290 a 295, en gedeeltelijk opgehouden tot *f* 290. — GARST stil: Zeeuwsche Winter *f* 202; 114 ℔ Deensche *f* 232. — HAVER en BOEKWEIT zonder handel. — KOOLZAAD op het Najaar £ 1/2 hooger; Oostvriesch £ 60; Deensch £ 64; op 9 v. Olie in April £ 67,50; Oct. £ 66,50. — LIJNZAAD ruim *f* 5 hooger; 109 ℔ Archangel *f* 305; 111, 112 ℔ Petersb. *f* 345; 110 ℔ Calcutta *f* 370. — RAAPOLIE dadelijk en 1o. Mei prijshoudend, Najaar onveranderd: op 6w. *f* 39, Vlieg. en 1o. Mei *f* 37,75, 38; Sept. 37,25, 1/2; Octob. *f* 37,75, 50; Nov. *f* 37,50, 5/8; Dec. *f* 37 5/8, 77. — LIJNOLIE zeer willig: op 6w. *f* 34,75; Vlieg. *f* 33,50, 34; 1o. April *f* 33,50, 34,50; Mei *f* 34, 75; Najaar *f* 35, 50. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 39,25; Vliegend *f* 38. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 85 a 88. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12 à 14. — MOUTWIJN *f* 19,75 p. vat kontant voor benoodigden besteed. — JENEVER 100 pCt. Amst. proef *f* 24,25 a 24,75 per vat kontant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 27 Maart 1854.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2 1/2	pct.	50 13/16
„ „	3	„	62
„ „	4	„	78 3/8
Amort. Synd.	4 1/2	„	78 3/4
Handelm.	4 1/2	„	106
O. I. Leening	4	„	77 1/8
Aand. Holl. Spoorw.			
Aand. Rijn Sp.	4 1/2	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	90 5/8
Dito 1828/29	5	„	90
Cert. 1831/33	5	„	77
Dito 1840	4	„	66 3/4
Dito Stieglitz	4	„	66
Ins. in Assign.	6	„	53 3/4
Cert. van dito	5	„	53

			GEBLEVEN.
Polen. Oblig.	4	pct.	56
Spanje. Oblig.	1	„	16 13/16
Obligatien	3	„	34 1/2
Binnenl.	[illegible]	„	32 5/16
Amortisable			3 1/8
Bewijz. Coup.			3 5/8
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	53 3/4
„ „ N.	5	„	70
„ „	2 1/2	„	27 13/16
Belgie, Cert.	2 1/2	„	
Rothschild	2 1/2	„	41 1/8
Portug., Oblig.	3	„	29 13/16
„	4		
Amerika Bank-Act.			3 1/8

TER DRUKKERIJ VAN C. GRATAMA, TE ASSEN.

BIJVOEGSEL van de Provinciale Drentsche en Asser Courant van 29 Maart 1854.

DE VERTELLER ENZ.

Mademoiselle Lenormand.

Verre zij het van ons, om door de mededeeling der volgende, aan het belangrijk gedenkschrift van den Oostenrijkschen overste *Favier* ontleende verhaal, nopens dit orakel van den nieuweren tijd, voedsel te willen geven aan een wanstaltig, met reden en godsdienst strijdig bijgeloof, dat den mensch vernedert en hem tot een speelbal van de minstbeduidende omstandigheden maakt. Maar aangezien de uitkomsten der meeste voorspellingen van Mlle *Lenormand* algemeen bekend en ongetwijfeld zijn, en feiten sterker spreken dan alle beweringen, zoo maken wij, ook met het oog op de verlichte denkwijze der lezers, geene zwarigheden, de volgende allezins merkwaardige gebeurtenissen, als zoovele bewijzen van eene, òf toevallige, òf voorziene uitkomst harer waarzeggerijen mede te deelen. — Toen ik, aldus verhaalt *Favier*, in het jaar 1815 met de geällieerde troepen te Parijs kwam, hoorde ik veel van Mlle *Lenormand* spreken, van die beroemde waarzegster, die door hare voorspellingen van het noodlot onder de regering van *Napoleon* en ook naderhand eene ongewone sensatie verwekte. De Fransche en Engelsche bladen hebben veel over haar geschreven; talrijk zijn de anecdoten uit het leven van deze algemeen bewonderde tooveres van den nieuweren tijd. Men kent de horoskoop, welke zij voor *Napoleon*, den Minister *Malchus*, den tooneelspeler *Talma*, de [illegible] *George*, Mevrouw [illegible]. Eerst in lateren tijd zag men de waarheid eener voorspelling, welke zij in 1807 den genialen *Horace Vernet* deed, uitkomen, toen deze nog een kind was. Zonder te kunnen weten of zelfs vermoeden, dat het in Frankrijks bedoeling lag, Algiers te veroveren, voorspelde zij den schilder uit een spel kaarten, dat hij da verloop van 30 jaren als kunstenaar zoo beroemd zou zijn, dat de Koning hem, na eene door de Franschen behaalde zege in Afrika, daar heen zou zenden, om er de bestorming eener vesting (Constantine) op te nemen en op het doek te brengen, hetgeen letterlijk uitkwam. Ook is het van algemeene bekendheid, dat zij den ex-koning van *Napels*, *Joachim Murat*, het uur en de plaats van zijnen dood, twintig jaren vooraf profeteerde. Doch dit alles is eene kleinigheid, vergeleken bij de wonderdadige naauwkeurigheid, met welke zij de nommers en prijzen der loterij te Parijs, Lyon, Marseille en Straatsburg, soms vele jaren en soms enkele trekkingen vooruit wist te bepalen. Dit ging zelfs zoover, dat zij den armen, in plaats van hun aalmoezen te geven, uit de lijnen der hand een no. opgaf, waarop in den regel de een of andere prijs werd getrokken. Hoe zeker zij van hare zaak was, kan daaruit blijken, dat zij in tegenwoordigheid van den beroemden komiek *Potier* beweerde, dat aan *ieder* in den regel een of twee, en in buitengewone gevallen zelfs drie prijzen te beurt vallen moeten, indien zij slechts in de linkerhand des spelers een zeker teeken kon bespeuren. Zij verzekerde ook, dat als zij alle menschen, bij wie dit teeken bespeurbaar was, om zich heen kon verzamelen, alle loterijen in Europa geen geld genoeg zouden hebben, om de enorme sommen, welke gewonnen [illegible]. Daarop wilde *Potier* — gelijk natuurlijk was — vóór alle anderen zijne eigene nommers kennen. Zij beschouwde toen zijne linker hand en zeide: „Noteer de nos. 9, 11, 37 en 85, zet deze, maar niet vroeger dan na zestien jaren, in de loterij van Lyon en gij zult winnen." Deze voorspelling had in 1810 plaats. Ten jare 1826 herinnerde *Potier* zich deze profetie. Het was in Mei, hij speelde de genoteerde nommers, koos nog een vijfde nommer, het getal van zijnen geboortedag, 27, en Parijs weet nog heden te spreken van de algemeene verbazing welke *Potier's* geluk te weeg bragt, toen zijne vijf nommers met vijf hooge prijzen uit de bus kwamen. Hij won 250,000 francs, en van dien dag aan nam zijn geluk steeds toe en werd zijn vermogen zoo groot, dat zijn erfgenamen naderhand wel anderhalf millioen onder elkander verdeelden. Een soortgelijk geluk in de loterij viel eenen anderen tooneelspeler te Parijs, *Tribet* genaamd, te beurt, een man met weinig talenten, maar met des te meer kinderen gezegend. Hij bezwoer *Lenormand* geknield, ook hem zijne nommers te voorspellen; maar zij wilde aan zijne bede volstrekt geen gehoor geven. Hij bad, hij dreigde en vleide beurtelings — zij beschouwde zijne hand, zuchtte, schudde bedenkelijk het hoofd, en weigerde. Dit bragt *Tribet* tot wanhoop; hij verhaalde haar in roerende woorden, dat hij arm, hulpeloos en vader van tien kinderen was, die hij onvermogend was te laten onderrigten, dat zijne vooruitzigten duister waren en dat zijn geluk in hare magt lag. *Lenormand* zag hem toen somber aan en zeide: „Begeer niet uwe nommers te kennen. Wel zullen zij in de eerstvolgende trekking te Parijs met hooge prijzen uitkomen, maar zij zullen u groot onheil en een' schandelijken dood brengen. Gij zult door het geluk een speler worden, uwe kunst en uw beroep zult gij door overvloed veronachtzamen, gade en kinderen verlaten, steeds spelen en altoos spelen, en u eindelijk in vollen waanzin ombrengen." *Tribet* beloofde een zedelijk leven te zullen leiden en de loterij-winst slechts tot heil zijner familie te zullen aanwenden, welke belofte hij met eenen eed bekrachtigde. „Welaan dan," antwoordde *Lenormand*, „ik zal u uwe nommers bekend maken, en u zelfs zeggen, dat een daarvan den datum van uwen dood aanwijst, het is no. 28. Neem daarbij nog nos. 66 en 13, welk laatste uit eene wond aan de hand zigtbaar is." — „Juist, zeer juist!" riep *Tribet*, „dertien jaren geleden heb ik mij op het tooneel, toen ik in de rol van een' roover optrad, aan de linker hand door ongeschiktheid in het afschieten van een pistool gewond." — „Ook hebt gij," hernam *Lenormand*, „een nommer, dat uw gansch leven beheerscht, kies dit." — „Ik ken het," verzekerde *Tribet*, „het is de 7. Toen ik zeven jaren oud was, kwam ik te Parijs, alwaar ik na zeven weken in het Koninklijk opvoedings-instituut werd opgenomen. Na zeven jaren daar geweest zijnde, werd ik door den kapelmeester van het conservatoire wegens mijn voortreffelijk muzikaal gehoor opgemerkt, en ik werd zijn leerling. Toen ik driemaal zeven jaren oud was huwde ik, en kreeg tegelijkertijd, door middel mijns leermeesters, eene aanstelling bij de Koninklijke opera, met een tractement van 700 francs. Eindelijk is de man, die mij naar u heeft verwezen, de portier van no. 7 op den Boulevard. Ongetwijfeld is dit getal mij bovenmate gunstig." „Goed," antwoordde de waarzegster, „kies ook dit nommer, en — wij zullen uw ongeluk zien." Dronken van vreugde tuimelde *Tribet* naar huis; maar hij had niet eens zoo veel geld om al deze nommers te koopen. *Lenormand* kwam hem hierin te hulp, en op den bepaalden dag waren zijne vier nommers even zoovele prijzen. Hij won 96,000 francs. Wie beschrijft zijne verrukking! Hij juichte, sprong, danste, omhelsde ieder dien hij ontmoette en liep als een waanzinnige blootshoofds de straten op en neder. Hij was een kapitalist geworden, en deze gedachte maakte hem krankzinnig. Hij werd zoo dol, dat hij eene loge in de opera nam, om zich zelven eens te zien spelen en te bewonderen, met één woord, het geld deed hem duizelen en krenkte hem zoodanig, dat zijne vrouw, zijne kinderen en familie door hem volkomen werden vergeten. Parijs werd hem te eng. Hij pakte zijn geld bijeen en ging heimelijk naar Londen. Zelfs zijne weldoenster werd niet eens door hem bezocht. Te Londen aangekomen, verkwistte hij in korten tijd de helft van zijn vermogen, en gaf zich toen met hart en ziel aan het kansspel over. In den beginne won hij; maar weldra leed hij groote verliezen. Ten jare 1828 vischte men een lijk uit de Theems op — het was dat van *Tribet*. Door het spel tot diepe armoede gebragt, joegen ellende en gewetensknagingen hem in den vloed. Deze uitslag maakte op *Lenormand* een diepen indruk, zij noemde zich de moordenares van *Tribet*, en van dien dag af wees zij alle aanzoeken, om de loterij-nommers te bepalen, standvastig van de hand.

Ook is het algemeen bekend, hoe zij bij het berigt van Napoleon's overlijden op St. Helena voorspelde, dat voortaan de dijnastie der Bourbons in Frankrijk niet ongestoord zou blijven regeren. „De dood des keizers," zeide zij, „is de val zijner vijanden in Frankrijk, en het noodlot leert mij, dat niet de revolutie, maar Napoleon Frankrijk's toekomst beheerscht." Deze voorspelling, die door de Napoleontisten gretig werd verspreid, bragt haar bij de meeste harer hooggeplaatste en der toenmalige regering toegedane bezoekers in ongenade, en men begon hare voorspellingen op staatkundig terrein te wantrouwen, omdat men haar een werktuig der talrijke en heimelijk woelende Napoleontische partij meende te zien. Eens werd haar die ongenade door een harer vrienden medegedeeld. Driftig sprong zij van hare zitplaats op, en riep in profetische geestdrift uit: „Dat is juist het onheil der grooten. Hun ongeluk ligt in hunne veronachtzaming van het noodlot. Geene koningskroon zou mijne voorspelling kunnen veranderen. Men zal zien, men zal zien, de toekomst zal mij regtvaardigen, de geschiedenis zal mij regtvaardigen, de geschiedenis zal mij geen ongelijk geven." En heeft de geschiedenis haar beantwoord? De gebeurtenissen van 1830 (en wij voegen er bij, die van 1848 en 1851) geven een voldoend en ook smartelijk antwoord. Mede is het van algemeene bekendheid, dat zij acht dagen voor den dood van Lodewijk XVIII de vijf nommers 63, 36, 14, 26 en 18, namelijk: den ouderdom, de regeringsjaren, de dag van intogt der verbondene Mogendheden in Parijs, den datum van de troonsbeklimming en het getal van den achttienden Lodewijk aanwees als gelukkige loterij-nommers, en dat dezelve in de daarop gevolgde trekking met hooge prijzen uit de bus kwamen. Keizer Alexander bragt haar een bezoek, en wilde van haar zijne toekomst weten. Toen sprak zij tot hem de volgende weinige, doch merkwaardige woorden: „Sire, de dood uws vaders zal ook de uwe zijn." Men zegt, dat de Keizer, hoe verlicht ook in denkwijze, op deze vreesselijke voorspelling beefde en verbleekte. Of de geschiedenis ook deze profetie in vervulling bragt — wie zal dit durven bevestigen of ontkennen? Dit is echter zeker, dat nopens en bij den dood van Alexander allerlei zonderlinge geruchten in omloop waren. — Op eenen donkeren avond kwam een man tot *Lenormand*, in een langen mantel gehuld, die een gedeelte van zijn gelaat bedekte, en met een', in spaanschen vorm breedgeranden hoed op het hoofd. Om niet herkend te worden drukte hij bij zijn intreden in het sanctum sanctorum der waarzegster, zijn' hoed dieper in de oogen en hulde zich nog digter in den mantel. „Wat wilt gij?" vroeg *Lenormand*, die wegens een bezoek, dat zij niet scheen te verwachten, en wegens dien geheimzinnigen, zonderlingen gast wrevelig was. „Mijn lot kennen," luidde het antwoord. Hierop beschouwde zij zijne linkerhand lang en peinzend, en zeide ten slotte: „Het ware voor u beter, onbekend met de toekomst te leven. Zij is beangstigend." „Ik ken geene vrees," hernam de vreemdeling, en met een wierp hij met de regterhand een goudbeurs op de tafel. „Behoud uw geld," antwoordde zij, „de dapperste der dapperen is hier vrij." En inderdaad was de bezoeker niemand anders dan de maarschalk *Ney*, Prins van de Moskowa. „En mijn lot!" riep hij ongeduldig. „Gij zult door den kogel sterven." — „O, dat is het gewone soldaten lot; ik dank u," zeide hij hierop, en wilde de waarzegster haastig verlaten. „Gij zult," antwoordde deze met nadruk, „op eene den soldaat onteerende wijze sterven." En . . . in 1815 werd *Ney* doodgeschoten, ingevolge een vonnis van eenen buitengewonen krijgsraad, die hem aan landverraad schuldig verklaarde.

Bij de overweging van deze allezins merkwaardige, en door de onwraakbare historie bevestigde voorspellingen, moet men met *Schakspeare* zeggen: „Er bevinden zich tusschen hemel en aarde duizende zaken, waarvoor alle wijsgeeren verstommen en die alle wijsheid bespotten.

M.

OORLOG IN DEN KAUKASUS.

De Kaukasische oorlog, sinds zoolang met weinig goed gevolg door Rusland gevoerd, is door den krijg met Turkije meer de algemeene aandacht gaan trekken. Rusland houdt in die bergstreken voortdurend 80,000 man bijeen; die magt is onvoldoende, vooral omdat 's jaarlijks de sterfte onder de Russ. troepen in den Kaukasus buitengemeen groot is. In 1845 bijv. vertrok de 12e divisie, sterk 12,000 man, naar Cirkassië; 4 maanden later keerde zij terug en er kwamen slechts 1500 man te Sebastopol aan. In hetzelfde jaar vond de inspecterende generaal in de vesting [illegible] Kalé van de bezetting van 300 soldaten slechts [illegible] man in gezonden staat. Volgens de officiele Russische opgaven, stierven in 1841 en 1842 alleen op de Cirkassische kust 12,000 man van 't Russische leger. Die sterfte vindt niet alleen zijn grond in het klimaat en de moeijelijkheden, waaraan de troepen op reis bloot staan, maar in de organisatie van het leger zelf. De voeding der troepen is opgedragen aan de zorg der kolonels, die jaarlijks eene som van 80 à 100,000 francs aan de voeding van hun korps verdienen; bij de krijgstucht, die in Rusland nog strenger is dan elders, is het te begrijpen, dat de hoofdofficieren vrij spel hebben, om zich te verrijken en de soldaten te vermageren.

Voegt men hierbij de omstandigheid, dat de Russ. regering naar den Kaukasus meestal troepen zendt, die weinig te vertrouwen zijn, als de Poolsche regementen en de Zuid Russische troepen, en dat eens zelfs in 1840, een regement, waaraan 1200 man ontbraken, werd aangevuld met losgelaten gevangenen, dan is het duidelijk, dat zulke troepen, die alleen strijden voor de eerzucht van een meester, weinig bestand zijn tegen de dappere bergbewoners, die voor hunne haardsteden en hunne vrijheid vechten.

Om zich verder een denkbeeld te maken van de moeijelijkheden aan den oorlog in den Kaukasus verbonden is het genoeg te weten, dat de togt der troepen naar den Kaukasus weken vereischt, en dat die togt dan plaats heeft door woestenijen, wier bewoners, wel is waar aan Rusland onderworpen, maar de regering weinig gezind zijn. De aanvoer van levensmiddelen en krijgsbehoeften is dus uitermate bezwaarlijk, en moet altijd geschieden onder een voldoend sterk geleide. Zelfs over zee is de aanvoer aan groote moeijelijkheden onderhevig, die veroorzaakt worden, doordien de havens van Odessa gedurende een groot deel van den winter met ijs zijn bedekt, terwijl het verder vervoer van de kust over land dubbel lastig en gevaarlijk is. De aanvoer geheel over land, zoo als die thans meerendeels geschiedt, kan wegens het klimaat slechts gedurende enkele maanden van het jaar plaats grijpen en juist dan, wanneer de Russen geene versterking kunnen wachten, wanneer de wegen geheel onbegaanbaar zijn, vallen de bewoners in massa's van hunne bergen op de geisoleerde troepen neder.

Alle die omstandigheden werken zamen, om den oorlog in den Kaukasus hoogst kostbaar vernielend en voor den soldaat ontmoedigend te maken. De toestand der Russen is er, na 50jarigen oorlog, steeds zeer kritiek en de Kaukasus zal lang nog de meest verwondbare zijde van Rusland, en een afgrond blijven, die schatten gelds en duizenden soldaten zal verslinden.

De dagbladen van Bayonne hebben onlangs melding gemaakt van de verschijning van twee walvisschen voor het strand van Biarritz. De visschers van die plaats lieten de beide zeemonsters, hetzij voorzigtigheidshalve, hetzij wegens den slechten staat hunner vaartuigen, ongemoeid, doch het schijnt, dat beide dieren op de Spaansche kust niet even gelukkig zijn geweest. Zie hier wat uit San Sebastian dienaangaande wordt medegedeeld.

Den 31 Jannarij was onze geheele stad in de grootste opschudding; een ieder verliet zijne bezigheden, en in minder dan een kwartier uurs waren de meeste huizen ledig. Het zonderlingste was, dat onder hen, welke zich naar de haven spoedden, zeer weinige waren, die de eigenlijke reden hunner nieuwsgierigheid kenden. Eindelijk werd het toch algemeen bekend, dat twee walvisschen, de eene van buitengewone, de andere van middelmatige grootte, zich digt bij het land vertoonden. Ongelukkigerwijze waren al de visschsloepen, door de jongste en sterkste zeelieden bemand, sedert den ochtend in zee gestoken. Er bleven slechts twee vrij ontakelde booten achter, waarin eenige oude of gebrekkige visschers, als verjongd door het schouwspel dat hun werd aangeboden, niet aarzelden zich te begeven, de drie harpoenen mede nemende, welke de geheele bezitting onzer marine in dit opzigt uitmaken.

Te midden van de meest gespannen verwachting der verzamelde menigte, zettenden zij koers naar Zurcola, een tegenover den ingang der haven gelegen punt, waar zich de beide zeemonsters ophielden, welke men duidelijk van de wallen der stad konde zien en die zich zonder eenig wantrouwen lieten naderen. De oude visschers besloten den grooten walvisch niet aan te tasten, daar zij voor den colossalen omvang van het dier terugdeinsden; zij wierpen derhalve de drie harpoenen naar de kleinste, welke een oogenblik scheen te zijn. De ijzeren punten drongen diep in het vleesch door en daar de harpoenen aan stevige vischlijnen bevestigd waren, scheen de vangst van het monster ontwijfelbaar. Doch die verwachting werd teleurgesteld.

Toen de groote walvisch zijnen makker gevangen zag, stelde hij, wel verre van te vlugten, alle pogingen in het werk, om hem te bevrijden. Een wijden kring rondom de booten beschrijvende, zonder deze te beschadigen, scheen hij nu eens den gewonden visch naar het ruime sop te willen medeslepen, dan weder verdween hij met den gewonde in de diepte der zee en

kwam op eenigen afstand op nieuw te voorschijn. Hoewel de lijnen stevig en de harpoenen goed bevestigd waren, schenen de visschers intusschen eene wanhopige poging van het monster te vreezen; zij verwijderden zich derhalve tot op eenigen afstand en verlieten voor een oogenblik hunnen prooi. Het was gelukkig dat zij daartoe besloten, want weinige oogenblikken daarna brak de walvisch, met een wanhopige inspanning, de drie lijnen als waren het draden geweest en verwijderde zich vervolgens met den gewonden visch, die eenen langen streep bloed achter zich liet.

De inspanning en moeite der oude visschers zoude derhalve onbeloond gebleven zijn, wanneer niet, door een bijzonder toeval, het lijk van den chacelot door eene sloep van Guétaria ontmoet was, welke het naar San Sebastian op sleeptouw nam. Het merkwaardigste van de zaak was echter dit, dat de groote walvisch het lijk als het ware op den voet volgde tot in de Concha van San Sebastian, zijnde een soort van reede, waar men gewoonlijk de zeebaden gebruikt en waarvan de mond vrij naauw is. Hij bleef daar gedurende zes uren, onder het bereik van het geweervuur der wallen. Gedurende meer dan een uur lag hij onbewegelijk en werden tallooze kogels op hem afgezonden; doch daar zij op zijnen rug afgleden en sommige zelfs op de verzamelde menigte terugkaatsten, verbood men het verdere schieten. Middelerwijl zond men overal in den omtrek om hulp. Den volgenden dag waren 17 booten vereenigd om het monster aan te tasten, doch het was verdwenen. Er ontstond aanvankelijk twist tusschen de oude visschers, die den walvisch hadden geharpoeneerd, en die uit de sloep van Guétaira, welke het dier uit zee hadden teruggebragt, doch de zaak werd spoedig bijgelegd.

ALLERLEI.

Nog altijd spreekt het volk te Parijs van den onlangs overleden abt Lamennais, de schrijver van het zoo bekende boekje *„paroles d'un croijant," woorden eens geloovigen*. De achtenzestigjarige grijsaard was, toen hij stierf, reeds 20 jaren geëxcommuniceerd. Hij bleef, hoeveel moeite de R. Catholijke geestelijkheid ook deed, om het verloren schaap bij de groote kudde terug te brengen, getrouw aan zijne eenmaal geopenbaarde overtuiging, en wat het opmerkelijkst is — in een Roomsch land — *daardoor* steeg hij in de achting der menigte — *daarom* volgden dertig duizend menschen zijn lijk.

Börne gaf eene vertaling van straks genoemd werk; en George Sand — zegt men — zal eene levensbeschrijving geven van den afgestorvene.

—

Als Don Juan te Parijs wordt opgevoerd, treft de zangers en de zangeressen altijd de beschuldiging, dat zij het meesterstuk van Mozart oneer aandoen, en in weerwil van die telkens herhaalde beschuldiging, is op een volgenden avond de opera-zaal weder vol van die klagenden. Iemand, dit feit vermeldende, voegt er de volgende anecdote bij: „eens waren de levensmiddelen bij de armee van Frederik de Groote van zeer geringe hoedanigheid. Dit werd den Koning getoond door een officier. Z. M. nam het brood, brak er een stuk af en at het op — hij nam een tweede en deed hetzelfde — daarna een derde, enz. enz., tot dat er geen kruimel meer overbleef. Toen zag hij den klagenden scherp en koud aan en zeide: *„gij ziet, men kan het eten, dat brood!"*

De officier had het gezien en zijn ration was tevens verdwenen.

Eene goede opvoering van Mozart's *Don Juan* eischt zeven stemmen van den eersten rang! Men onthoude dit altijd, en zal dan begrijpen, hoe dwaas het is, om als de officier, tegen zijn buik te pruilen.

—

Zoools men weet, wordt te Parijs, volgens de beschikking van den Aarts-bisschop van Parijs, een theologische cursus gehouden. Hij werd dezer dagen geopend en de geestelijkheid, de faculteit der letteren, die der wetenschappen, de opperste Raad van onderwijs, en het onderwijzend personeel zelf, deden zich bij die plegtigheid door achtingswaardige en beroemde mannen vertegenwoordigen. Het oudste lid der Theologische faculteit, de abt Maret, hield eene redevoering, die twee uur aanhield, doch niemand verveelde. Het opmerkelijkste in die redevoering was, dat hij de faculteit der theologie plaatste onder het patronaat van — *Bossuet!*

Wat zal de heer Veuillot, de woordvoerder van de ultramontaansche partij, daarvan wel zeggen?

En de redactie van *de Tijd*, Noord-Hollandsche courant?

—

Onlangs werd voor een der bureaux van politie te Londen een man gebragt, beschuldigd van katten te hebben *verworgd*. De beschuldiger was de Secretaris der Koninklijke Maatschappij, ingesteld tegen het martelen van dieren. Vroeger reeds had de katten-moordenaar voor de politie gestaan, maar vrij gelaten omdat men geen genoegzame bewijzen kon aanvoeren.

De heer Jardlej. Heeft men onderzoek ingesteld ten huize van den beschuldigde?

De Secretaris. Ja, maar geen slagtoffers gevonden.

De heer Jardlej. Ongelukkig bestaat er geene wet, die het dooden eener kat bestraft. Men moet bewijzen, dat hij zulk een dier, zonder noodzaak, martelt.

De Secretaris. Die bewijzen hoop ik te leveren. Eene kat. Uit een zak, aan den beschuldigde en zijne handlangers behoorende, vond men 30 ligchamen van doode katten en een die nog leefde, 2 à 3 uur na de arrestatie van den beschuldigde. Het vel was slecht, en daarom werd zij niet dadelijk omgebragt. Van al de gedoode dieren waren de beenderen verbrijzeld, en een half dozijn had nog de natuurlijke warmte. Met de vellen voerde men de winterkleederen der aanzienlijken, zulk een vel toch is warmer dan dat van eenig ander klein dier, vooral wanneer men de kat levend worgt. Dan sluiten zich de poriën onmiddelijk. Er zijn bont-winkels, die 15 schellings voor het dozijn vellen besteden. Ziedaar eene afschuwelijke industrie!

De heer Jardlej. Het grieft mij, dat ik zulk eene misdaad niet kan straffen, doch ik geloof niet dat één fatsoenlijk man, dit feit hoorende, weder van een kattenvel gebruik zal willen maken.

Daarop werden er getuigen gehoord. Zij verklaarden dat des Zaturdags te voren, de beschuldigde een zak in de rivier had geledigd, waarin zich meer dan 14 dozijn, even te voren geworgde katten bevonden. Ook onder dat getal was er nog een geweest, die leefde.

De heer Jardlej. Op nieuw betuig ik mijne spijt, dat ik zulk eene afgrijsselijke wreedheid niet naar eisch kan straffen. Maar naar al 't geen ik hoorde, aarzel ik echter niet, om de beschuldigde te veroordeelen tot twee maanden dwang-arbeid.

—

Bij de steeds toenemende spanning tusschen Rusland en andere groote Mogendheden, en bij de herhaalde verzekeringen der Russische organen, dat die Regering geen oorlog of veroveringen wil, brengt een Duitsch blad het testament van czaar Peter den Groote in herinnering, hetwelk zijnen opvolgers, tot in vele bijzonderheden toe, een politiek stelsel voorschrijft, door het volgen waarvan Rusland eenmaal de meester van geheel Europa worden moet. Na hun de daartoe leidende handelwijze ten opzigte van verschillende Volken aangetoond te hebben, besluit Peter dezen zijnen politieken uitersten wil met de volgende zinsneden: „Is Zweden verzwakt, Perzie overwonnen, Polen onder het juk gebragt, Turkije veroverd, de Zwarte en Baltische Zee door Russische vloten bewaakt, dan vooral moet, maar in het geheim, eerst het Hof van Versailles, daarna het Hof van Weenen de voorslag gedaan worden, om de heerschappij der wereld met Rusland te deelen. Stemt, uit gevleide eerzucht en ijdelheid, eene dier Mogendheden hierin toe, dan moet men zich van de eene bedienen om de andere te onderdrukken en daarna de overgeblevene te vernietigen; eene niet twijfelachtige onderneming, naardien Rusland dan reeds het geheele Oosten en een groot gedeelte van Europa bezitten zal. — Mogt echter, wat nogtans onwaarschijnlijk is, geene der beide genoemde Mogendheden het aanbod aannemen, zoo moet men haar, door een tusschen haar aangehitsten strijd, elkander doen uitputten. Dan overstroomen Ruslands heirlegers eerst Duitschland, daarna Frankrijk, en zoo kan en moet Europa overwonnen worden."

—

In Julij 1755 werd door de werf-officieren in handen van het geregt te Keulen gesteld, „een gewaande recrunt, manhaftig uitgedost, zijnde ontdekt geworden, dat het een vrouwspersoon was; ondervraegt, heeft men konnen bemerken, dat zij zich niet om het handgeld, maar om een sterke zugt tot den krijgsdienst had laten enrolleeren."

Den volgenden dag werd zij losgelaten en de stad uitgeleid.

—

In Januarij 1785 arriveerden te Tunis twee Hollandsche oorlogsschepen, onder bevel van de kapiteins Idsinga en Huijgens. Deze werden door den Bey buitengewoon vriendelijk ontvangen en met verscheiden wilde dieren vereerd. Een weinig later verscheen voor dezelfde stad een ander Hollandsch oorlogschip, onder zijn convooij hebbende een koopvaardijschip, aan welks boord zich 23 buitengewoon schoone Friesche paarden bevonden, als een geschenk voor den Bey. Beide kapiteins ontvingen geschenken in geld en in kleinoodiën, terwijl den bevelhebber van het oorlogschip, onder de krachtigste betuigingen van vriendschap voor de Staten-Generaal, de volgende geschenken werden gebragt: „voor Princesse Gouvernante een mantel met hermijnen op een Persiaansch carmosijn stof; een paar met goud geborduurde schoenen, een tijgershuid, een kast en een Persiaensch tapijt; voor den Prins Erfstadhouder een fraije zabel met goud gevest met deszelfs port d'epée, een sjerp met goud en zilver doorwerkt, 2 gazelles, een leeuwenhuijd en een Persiaensch tapijt, en voor de bevelhebber 2 struijsvogels en verscheijde schapen."

—

De Portugeesch-Scalabitaensche academie onderzocht in Augustus 1752 in eene publieke vergadering de volgende vraag: „welke der beijde Staeten zig het gelukkigste konde roemen; het zij die welkers Prins goed is, doch de ministers kwaed of integendeel die, waervan de ministers goed zijn en de Vorst kwaed is."

—

Sir Godfrey Kneller had het ongewoon geluk, de portretten te schilderen van *tien* Souvereinen. Als de oorzaak, waarvan hij het portretschilderen had gekozen, gaf hij dit op: „historie-schilders roepen de dooden in 't leven en beginnen bijgevolg zelven eerst te leven, nà hun dood. Ik portretteer de levenden en — zij laten mij leven."

—

Dat hij eene blaauwe scheen liep — dat hij te oud is, om eene polka te dansen — dat hij geen baard kon krijgen, als hij wilde — dat hij de jonge dames schoon vindt, die hem een dans weigerden — dat hij de minnebrieven, die hem werden gezonden, aan een holf dozijn *vertrouwde* vrienden voorleest — dat de horologieband, dien hij draagt, door zijne zuster is gemaakt . . . . *dat bekent een man nooit.*

—

De pracht, thans op de bals in de Tuillerien ten toon gespreid, is schier onbeschrijfelijk. En toch is er „alles geen goud wat er blinkt." Na zulk een hoffeest maakt de *Moniteur* gewoonlijk bekend, welke voorwerpen er verloren en gevonden werden. Zoo werd onlangs daaronder ook vermeld een snoer *valsche* diamanten. De eigenaresse heeft ze nog niet *opgevraagd!*

—

De heer Destanche, landbouwer te Marbai (Braband), reeds bekend door zijne talrijke uitvindingen en verbeteringen, heeft weder een octrooi aangevraagd voor een nieuwe boterkarn. Volgens bij de aanvraag gevoegd plan en berekeningen, heeft deze karn het voordeel, dat men in korten tijd de boter kan karnen, wasschen en zouten, zonder haar van plaats te veranderen, of de handen te gebruiken. Behalve dat men haar naar goedvinden uiteen nemen kan, heeft zij een fraai voorkomen, een kind kan haar zonder moeite in beweging brengen.

—

Boschwol uit naalden van dennenboomen.

In de *Landbouw-Courant* werd voor eenigen tijd melding gemaakt van de in Silezie bestaande en bloeijende fabrieken van zoogenaamde boschwol uit de naalden van denneboomen.

In hetzelfde blad komt thans daaromtrent het navolgende voor:

Met genoegen vernemen wij, dat de heer Panhorst, te Bennekom, tot de oprigting van eene zoodanige fabriek overgegaan is, en hij daarvoor octrooi aangevraagd heeft. Ondersteund door een hooggeacht persoon zijn reeds de maatregelen genomen, om bij gunstig weder met den opbouw van de fabriek een aanvang te maken.

In deze fabriek zullen niet alleen boschwol, maar ook te gelijker tijd aetherische olie en extract bereid worden.

Wij achten deze zaak van hoog belang voor de eigenaren van dennenbosschen en twijfelen niet, of deze tak van nijverheid zal voor ons land zeer belangrijk worden. Het is vooral te wenschen, dat de eigenaren van die bosschen den heer Panhorst in zijne ijverige pogingen zullen ondersteunen, en hij zich alzoo in staat zal zien, zijne fabriek op den duur staande te houden en meer en meer uit te breiden.

—

Toename van den uitvoer van Boter en Kaas.

De volgende tabel geeft een overzigt over de toename van den uitvoer van boter en kaas uit ons land, van 1803 tot 1850:

JAARTAL.		GEMIDDELD PER JAAR UITGEVOERDE NED. PONDEN. BOTER.		KAAS.
1803—1805	—	3,457,548	—	10,277,100
1806—1809	—	4,077,893	—	1,254,812
1814—1816	—	4,405,000	—	14,736,012
1827—1829	—	7,684,122	—	15,727,359
1830—1837	—	7,241,667	—	14,009,900
1838—1841	—	8,478,069	—	16,531,389
1842—1844	—	8,078,665	—	13,691,636
1846—1849	—	10,684,636	—	20,248,123

De nieuwste post uit China meldt, dat de insurgenten te Nanking, onder de wapenen hebben 600,000 man, behalve 480,000 vrouwen, in brigades verdeeld, elk van 13,000 mutsen (men vergeve ons dit woord, want *man* kan niet en *vrouw* klinkt hier niet) staande onder officieren van hare eigene sexe.

De Keizer van het Hemelsche Rijk is op het verlies zijner hoofdstad bedacht en laat het geld, naar de schatkist op reis, te Gehol, 80 Engelsche mijlen noord-oostelijk van den grooten muur gelegen brengen.

Inmiddels doet de officiele courant van Peking haar best, om in verdichte verhalen van batailles, met vele Europeesche bladen te wedijveren. Men weet nog niet, wie daarin de eerste plaats toekomt.

CHARADES.

CXXIX. Mijn woord bevat 4 syllaben en 9 letters, en beteekent een groot komponist; — 6, 7, 4, 1 een luchtverschijnsel; — 9, 8, 5, 8, 2 een vrouwennaam; — 5, 7, 9, 1 een wapentuig; — 6, 9, 2, 4 eene rivier en — 2, 9, 3 een visch.

—

CXXX. Iedereen heeft 't eerste deel;
Het tweede ziet g' in wouden veel;
Het derde is gebouwd van steen;
Een stad 't geheel; in Neêrland? neen.

—

CXXXI. Mijn woord bestaat uit 4 deelen en 10 letters, en beteekent eene rivier in Amerika; — 6, 2, 4, 1 een planeet; — 1, 9, 10, 4, 6 een natuurverschijnsel; — 4, 10, 6, 7 eene stad; — 6, 10, 7, 4, 2, 1 eene soort van grond; — 10, 1, 8, 5, 4 een Koning en — 3, 4, 10, 6, 5, 2, 9 een vaartuig.

Oplossingen van Charades.

No. XCIII. *Ruzieland.* Goedgeraden door S. K. Uri te Assen en H. W. Kloots te Coevorden; *razendlui* is ook eene goede oplossing, hoewel niet door den inzender van de charade bedoeld. — XCIV. *MILD.* Goedgeraden door H. J. v. C. te Beilen, H. W. Kloots te Coevorden, IJ. J. Klooster en C. F. Hartman te Donkerbroek, B. te E., M. van Groningen te 's Gravenhage, J. Gelder te Meppel, J. Meijer Drees en A. G. v. H. & Clant te Veenhuizen, J. Boukes en J. Oosterloo te Wijster. — XCV. *Diamant.* Goedgeraden door S. K. Uri, IJ. J. Klooster, C. F. Hartman en J. Meijer Drees. — XCVI. *Fabrijkant.* Goedgeraden door S. K. Uri, H. J. v. C., H. W. Kloots, A. A. L. te Dalen, Klooster, Hartman, B. te E., van Groningen, J. Gelder, Meijer Drees, Boukes en Oosterlo. — XCVII. *Parijs.* Goedgeraden door dezelfden en door Clant te Veenhuizen. — XCVIII. *Geudlelie.* Goedgeraden door H. J. v. C., Kloots, Klooster, Hartman, B. te E., v. Groningen, Gelder, Meijer Drees, Boukes en Oosterlo. — XCIX. *Koornaar.* Goedgeraden door W. W. v. d. Hoop te Appelscha, S. K. Uri, A. A. L. en verder door dezelfden als de vorige, doch niet door Meijer Drees. — C. *Madagascar.* Goedgeraden door dezelfden. — CI. *Kalabas.* Goedgeraden door dezelfden, doch niet door v. d. Hoop, v. Groningen en Gelder. — CII. *Brandspuit.* Goedgeraden door v. d. Hoop, v. Groningen, Gelder, Clant en verder door dezelfden als de vorige. — CIII. *Ketel.* Goedgeraden door Meijer Drees en verder door dezelfden als de vorige, doch niet door v. d. Hoop en B. te E. — CIV. *Margaretha.* Goedgeraden door v. d. Hoop en B. te E. en verder door dezelfden. — CV. *Dankbaar.* Goedgeraden door dezelfden, doch niet door v. Groningen en Clant. — CVI. *De klok herinnert ons den tijd en eene geestige vrouw doet ze ons vergeten.* Goedgeraden door Uri, H. J. v. C., Kloots, Klooster, B. te E., J. Boukes en J. Oosterlo. — CVII. *Schaapherder.* Goedgeraden door v. d. Hoop, A. A. L., Hartman, Gelder en Meijer Drees, en verder door dezelfden als de vorige. — CVIII. *Als men de kousen verkeerd aantrekt of de linker handschoen aan de regterhand doet etc.* Goedgeraden door Uri, H. J. v. C., Kloots, A. A. L., Klooster, Hartman en B. te E. — CIX. *Druiloor.* Goedgeraden door Gelder, Meijer Drees en verder door dezelfden als de vorige. — CX. *Regen.* Goedgeraden door v. d. Hoop en verder door dezelfden als de vorige, doch niet door Gelder.

—

CXI. *Zaturdag.* — CXII. *Appingadam.* — CXIII. *Een blaasbalg.* — CXIV. *Krimpen.* — CXV. *Schoorsteenvegers-schrapijzer.* — CXVI. *Kamizool.* — CXVII. *Vuur en rook.* — CXVIII. *Thorbecke.* — CXIX. *Reuze.* — CXX. *Elpenbeen.* — CXXI. *Paascheijeren.* — CXXII. De *letter* 1, *die duive in duivel kan veranderen.*

TER DRUKKERIJ VAN GRATAMA, TE ASSEN.